

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI (UE) 2023/1809

z dnia 14 września 2023 r.

ustanawiająca kryteria oznakowania ekologicznego UE dla chłonnych środków higienicznych i kubeczków menstruacyjnych wielokrotnego użytku

(notyfikowana jako dokument nr C(2023) 6024)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2,

po konsultacji z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na podstawie rozporządzenia (WE) nr 66/2010 oznakowanie ekologiczne UE można przyznawać produktom o ograniczonym poziomie wpływu na środowisko w ciągu ich całego cyklu życia.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 66/2010 stanowi, że szczegółowe kryteria oznakowania ekologicznego UE należy ustanawiać według grup produktów.
- (3) Decyzją Komisji 2014/763/UE ⁽²⁾ ustanowiono kryteria oznakowania ekologicznego UE i związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji dla grupy produktów „chłonne środki higieniczne” (wcześniej „pochłaniające środki higieniczne”). Decyzją Komisji (UE) 2018/1590 ⁽³⁾ okres ważności tych kryteriów i wymogów przedłużono do dnia 31 grudnia 2023 r.
- (4) W celu lepszego odzwierciedlenia najlepszych praktyk na rynku dla danej grupy produktów oraz uwzględnienia rozwoju polityki, potencjalnych przyszłych możliwości wyższego wykorzystania zrównoważonych produktów oraz popytu na nie, należy ustanowić nowy zestaw kryteriów dla chłonnych środków higienicznych. Należy również ustanowić zestaw kryteriów dla kubeczków menstruacyjnych wielokrotnego użytku, które stanowią zrównoważoną alternatywę o potencjalnie rozwijającym się rynku.
- (5) W sprawozdaniu z oceny adekwatności dotyczącej oznakowania ekologicznego UE ⁽⁴⁾ z dnia 30 czerwca 2017 r., w ramach której dokonano przeglądu wdrożenia rozporządzenia (WE) nr 66/2010, stwierdzono konieczność opracowania bardziej strategicznego podejścia do oznakowania ekologicznego UE, w tym, w stosownych przypadkach, powiązania ze sobą pokrewnych grup produktów.
- (6) Zgodnie z tymi wnioskami oraz po konsultacji z Komitetem UE ds. Oznakowania Ekologicznego należy połączyć grupę produktów „chłonne środki higieniczne” z grupą produktów „kubeczki menstruacyjne wielokrotnego użytku” w ramach tej samej decyzji, ponieważ te dwie grupy produktów pełnią tę samą funkcję.

⁽¹⁾ Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2014/763/UE z dnia 24 października 2014 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE pochłaniającym środkiem higienicznym (Dz.U. L 320 z 6.11.2014, s. 46).

⁽³⁾ Decyzja Komisji (UE) 2018/1590 z dnia 19 października 2018 r. zmieniająca decyzje 2012/481/UE, 2014/391/UE, 2014/763/UE i 2014/893/UE w odniesieniu do okresu ważności ekologicznych kryteriów przyznawania oznakowania ekologicznego UE niektórym produktom i związanych z nimi wymogów dotyczących oceny i weryfikacji (Dz.U. L 264 z 23.10.2018, s. 24).

⁽⁴⁾ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady na temat przeglądu wdrożenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekzarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE (COM(2017) 355 final).

- (7) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 66/2010 oznakowania ekologicznego UE nie przyznaje się wyrobom medycznym jakiegokolwiek rodzaju, w tym wyrobom określonym w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745 ⁽⁵⁾.
- (8) Nowy plan działania dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy ⁽⁶⁾ przyjęty w dniu 11 marca 2020 r. stanowi, że wymogi w zakresie trwałości, zdolności do recyklingu i zawartości materiałów z recyklingu mają być bardziej systematycznie uwzględniane w kryteriach oznakowania ekologicznego UE.
- (9) Zmienione kryteria oznakowania ekologicznego UE dla chłonnych środków higienicznych i kubeczków menstruacyjnych wielokrotnego użytku powinny mieć na celu propagowanie produktów, które w całym cyklu życia mają ograniczony wpływ na środowisko i które są wytwarzane z wykorzystaniem procesów materiało- i energooszczędnych. W szczególności zmienione kryteria oznakowania ekologicznego UE służą propagowaniu produktów, które mają ograniczone skutki pod względem emisji do wody i powietrza podczas produkcji, w których wykorzystuje się surowce pozyskane z lasów, gdzie prowadzona jest zrównoważona gospodarka leśna, oraz które spełniają rygorystyczne wymogi dotyczące substancji szkodliwych. Ponadto, aby przyczynić się do przejścia na gospodarkę o bardziej zamkniętym obiegu, kryteria te służą propagowaniu stosowania w miarę możliwości opakowań papierowych lub kartonowych jako alternatywy dla opakowań z tworzyw sztucznych, a także dają pierwszeństwo opakowaniom z zawartością materiałów z recyklingu oraz opakowaniom, które można łatwo poddawać recyklingowi.
- (10) Na rynku pojawiają się produkty wielokrotnego użytku wykonane z materiałów włókienniczych, które stanowią alternatywę dla produktów jednorazowego użytku. Zmienione kryteria oznakowania ekologicznego UE dla chłonnych środków higienicznych i dla kubeczków menstruacyjnych wielokrotnego użytku nie mają zastosowania do tych alternatywnych rozwiązań wielokrotnego użytku wykonanych z materiałów włókienniczych, w przypadku których aspekty o kluczowym oddziaływaniu na środowisko i kryteria ekologiczne planuje się poddać szczególnej analizie do celów zmiany kryteriów oznakowania ekologicznego UE dla wyrobów włókienniczych ustanowionych decyzją Komisji 2014/350/UE ⁽⁷⁾.
- (11) Nowe kryteria oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji powinny pozostać ważne do dnia 31 grudnia 2029 r., przy uwzględnieniu cyklu innowacji w tych grupach produktów.
- (12) Ze względu na pewność prawa należy uchylić decyzję 2014/763/UE.
- (13) Należy zapewnić okres przejściowy dla producentów wytwarzających produkty, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE dla chłonnych środków higienicznych w oparciu o kryteria określone w decyzji 2014/763/UE, tak aby mieli oni wystarczający czas na dostosowanie swoich produktów do nowych kryteriów i wymogów. Po przyjęciu niniejszej decyzji producenci chłonnych środków higienicznych powinni mieć również ograniczony czas na składanie wniosków na podstawie kryteriów ustanowionych decyzją 2014/763/UE albo na podstawie nowych kryteriów ustanowionych niniejszą decyzją. Należy również zezwolić na stosowanie w okresie przejściowym oznakowań ekologicznych UE przyznawanych zgodnie z kryteriami ustanowionymi decyzją 2014/763/UE.
- (14) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu powołanego na mocy art. 16 rozporządzenia (WE) nr 66/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Grupa produktów „chłonne środki higieniczne” obejmuje każdy wyrób, którego funkcją jest wchłanianie i zatrzymywanie ludzkich płynów, takich jak mocz, kał, pot, płyn menstruacyjny lub mleko, z wyłączeniem wyrobów włókienniczych. Grupa produktów „chłonne środki higieniczne” obejmuje produkty przeznaczone zarówno do użytku prywatnego, jak i do zastosowań profesjonalnych.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie wyrobów medycznych, zmiany dyrektywy 2001/83/WE, rozporządzenia (WE) nr 178/2002 i rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 oraz uchylenia dyrektywy Rady 90/385/EWG i 93/42/EWG (Dz.U. L 117 z 5.5.2017, s. 1).

⁽⁶⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy” (COM (2020) 98 final) (Dz.U. C 364 z 28.10.2020, s. 94).

⁽⁷⁾ Decyzja Komisji 2014/350/UE z dnia 5 czerwca 2014 r. ustalająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE dla wyrobów włókienniczych (Dz.U. L 174 z 13.6.2014, s. 45).

2. Do grupy produktów „chłonne środki higieniczne” nie zaliczają się produkty wchodzące w zakres stosowania rozporządzenia (UE) 2017/745.

Artykuł 2

1. Grupa produktów „kubeczki menstruacyjne wielokrotnego użytku” obejmuje elastyczne kubeczki lub wkładki wielokrotnego użytku noszone wewnątrz ciała, których funkcją jest zatrzymywanie i gromadzenie płynu menstruacyjnego, wykonane z silikonu lub innych elastomerów.

2. Do grupy produktów „kubeczki menstruacyjne wielokrotnego użytku” nie zaliczają się produkty wchodzące w zakres stosowania rozporządzenia (UE) 2017/745.

Artykuł 3

1. Aby otrzymać oznakowanie ekologiczne UE na podstawie rozporządzenia (WE) nr 66/2010 dla grupy produktów „chłonne środki higieniczne”, produkt musi wchodzić w zakres definicji tej grupy produktów określonej w art. 1 niniejszej decyzji i musi spełniać kryteria oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji określone w załączniku I do niniejszej decyzji.

2. Aby otrzymać oznakowanie ekologiczne UE na podstawie rozporządzenia (WE) nr 66/2010 dla grupy produktów „kubeczki menstruacyjne wielokrotnego użytku”, produkt musi wchodzić w zakres definicji tej grupy produktów określonej w art. 2 niniejszej decyzji i musi spełniać kryteria oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji określone w załączniku II do niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Kryteria oznakowania ekologicznego UE dla grupy produktów „chłonne środki higieniczne” i dla grupy produktów „kubeczki menstruacyjne wielokrotnego użytku” oraz związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 31 grudnia 2029 r.

Artykuł 5

1. Do celów administracyjnych grupie produktów „chłonne środki higieniczne” przypisuje się numer kodu „047”.

2. Do celów administracyjnych grupie produktów „kubeczki menstruacyjne wielokrotnego użytku” przypisuje się numer kodu „055”.

Artykuł 6

Decyzja 2014/763/UE traci moc.

Artykuł 7

1. Wnioski o przyznanie oznakowania ekologicznego UE grupie produktów „chłonne środki higieniczne” w rozumieniu decyzji 2014/763/UE, złożone przed dniem rozpoczęcia stosowania niniejszej decyzji, podlegają ocenie zgodnie z kryteriami określonymi w decyzji 2014/763/UE.

2. Wnioski o przyznanie oznakowania ekologicznego UE produktom należącym do grupy produktów „chłonne środki higieniczne”, złożone przed upływem dwóch miesięcy od daty rozpoczęcia stosowania niniejszej decyzji, mogą być oparte, przez wnioskodawcę, na kryteriach określonych w niniejszej decyzji albo na kryteriach określonych w decyzji 2014/763/UE i będą oceniane zgodnie z kryteriami, na których są oparte.

3. Licencje na oznakowanie ekologiczne UE przyznane na podstawie wniosku ocenianego zgodnie z kryteriami określonymi w decyzji 2014/763/UE mogą być używane przez 12 miesięcy od daty rozpoczęcia stosowania niniejszej decyzji.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Niniejszą dyrektywę stosuje się od dnia 21 września 2023 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 września 2023 r.

W imieniu Komisji
Virginijus SINKEVIČIUS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE chłonnym środkom higienicznym

Kryteria oznakowania ekologicznego UE są ukierunkowane na chłonne środki higieniczne dostępne na rynku, które są najlepsze pod względem efektywności środowiskowej. Kryteria dotyczą głównych czynników wpływu na środowisko związanych z cyklem życia tych produktów i kładą nacisk na aspekty gospodarki o obiegu zamkniętym.

Wymogi w zakresie oceny i weryfikacji

Aby oznakowanie ekologiczne UE zostało przyznane konkretnemu produktowi, musi on spełniać każdy z wymogów. Wnioskodawca przedstawia pisemne potwierdzenie spełnienia wszystkich kryteriów.

W ramach każdego kryterium podano szczegółowe wymogi w zakresie oceny i weryfikacji.

W przypadku gdy w celu wykazania zgodności z kryteriami wnioskodawca jest zobowiązany do dostarczenia deklaracji, dokumentacji, analiz, sprawozdań z badań lub innych dowodów, mogą one pochodzić odpowiednio od wnioskodawcy lub od jego dostawcy (dostawców).

Właściwe organy uznają na zasadzie preferencyjnej zaświadczenia wydane przez organy akredytowane zgodnie z właściwą normą zharmonizowaną dla laboratoriów badawczych i kalibracyjnych oraz weryfikację przez organy akredytowane zgodnie z właściwą normą zharmonizowaną dla organów certyfikujących produkty, procesy i usługi.

W stosownych przypadkach można stosować metody badania inne niż metody wskazane dla każdego z kryteriów, jeżeli właściwy organ oceniający wniosek uzna je za metody równoważne.

W stosownych przypadkach właściwe organy mogą wymagać odpowiedniej dokumentacji uzupełniającej i mogą przeprowadzać niezależne weryfikacje.

Właściwe organy należy powiadamiać o zmianach dostawców i miejsc produkcji w przypadku produktów, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE, załączając odpowiednie informacje umożliwiające sprawdzenie ciągłej zgodności z kryteriami.

Warunkiem wstępnym jest spełnienie przez produkt wszystkich odpowiednich wymogów prawnych państwa (państw), w którym (w których) produkt ma zostać wprowadzony do obrotu. Wnioskodawca oświadcza, że produkt spełnia ten wymóg.

Wraz z wnioskiem o przyznanie oznakowania ekologicznego UE przekazuje się następujące informacje:

- a) opis produktu ze wskazaniem masy poszczególnych jednostek produktu i masy całkowitej produktu;
- b) opis opakowania handlowego, w stosownych przypadkach ze wskazaniem jego masy całkowitej;
- c) opis opakowania zbiorczego, w stosownych przypadkach ze wskazaniem jego masy całkowitej;
- d) opis oddzielnych części składowych ze wskazaniem masy tych poszczególnych części;
- e) części składowe, materiały i wszelkie substancje zastosowane w produkcie ze wskazaniem masy poszczególnych substancji oraz, w stosownych przypadkach, numerów CAS poszczególnych substancji.

Do celów niniejszego załącznika stosuje się następujące definicje:

- 1) „dodatki” oznaczają substancje dodawane do części składowych, materiałów lub produktu końcowego w celu poprawy lub zachowania niektórych jego właściwości;
- 2) „biopochodne tworzywo sztuczne” oznacza tworzywo sztuczne, do produkcji którego wykorzystano surowce biopochodne. Podczas gdy konwencjonalne tworzywa sztuczne wytwarza się z zasobów kopalnych (ropy naftowej i gazu ziemnego), biopochodne tworzywa sztuczne wytwarza się z biomasy. Biomasa pochodzi obecnie głównie z roślin uprawianych specjalnie w celu wykorzystania ich jako surowce zastępujące zasoby kopalne, takich jak trzcina cukrowa, rośliny zbożowe, rośliny oleiste, lub źródeł niespożywczych, takich jak drewno. Inne źródła to odpady organiczne i produkty uboczne, takie jak zużyty olej spożywczy, wytloczyny z trzciny cukrowej i olej talowy. Tworzywa sztuczne mogą być w całości lub częściowo wytwarzane z surowców biopochodnych. Biopochodne tworzywa sztuczne mogą być zarówno biodegradowalne, jak i niebiodegradowalne;
- 3) „masa celulozowa” oznacza materiał włóknisty składający się głównie z celulozy, uzyskiwany w wyniku przetwarzania surowców ligninowo-celulozowych przy użyciu jednego lub kilku roztworów wodnych roztwarzających lub wybielających środków chemicznych;

- 4) „część składowa” oznacza jeden lub kilka materiałów i produktów chemicznych, które razem pełnią pożądaną funkcję w chłonnym środku higienicznym, między innymi warstwa pochłaniająca, środki klejące lub zewnętrzna folia zabezpieczająca;
- 5) „opakowanie kompozytowe” oznacza jednostkę opakowania składającą się z co najmniej dwóch różnych materiałów, z wyłączeniem materiałów wykorzystanych w etykietach, zamknięciach i zabezpieczeniach, które nie mogą być ręcznie oddzielone i tworzą w związku z tym integralną całość;
- 6) „opakowanie zbiorcze”, zwane również „opakowaniem drugorzędym”, oznacza opakowanie mające stanowić w punkcie sprzedaży zestaw określonej liczby towarów jednostkowych, niezależnie od tego czy są one sprzedawane w takiej postaci użytkownikowi końcowemu, czy też służą zaopatrywaniu punktów sprzedaży lub tworzeniu jednostek magazynowych lub dystrybucyjnych, oraz takie, które można zdjąć z produktu bez naruszania jego cech;
- 7) „zanieczyszczenia” oznaczają pozostałości, substancje skażające i zanieczyszczające itp. z produkcji, w tym produkcji surowców, pozostające w surowcu/składniku lub w produkcie chemicznym (stosowanym w produkcie końcowym i wszelkich jego częściach składowych) w stężeniach poniżej 100 ppm (0,0100 % m/m, 100 mg/kg);
- 8) „substancja obecna w składzie produktu” oznacza każdą substancję zawartą w produkcie chemicznym (stosowanym w produkcie końcowym i wszelkich jego częściach składowych), w tym dodatki (np. konserwanty i stabilizatory) zawarte w surowcach. Substancje, o których wiadomo, że są uwalniane z substancji obecnych w składzie produktu w ustabilizowanych warunkach wytwarzania (np. formaldehyd i aryloaminy) również uznaje się za substancje obecne w składzie produktu;
- 9) „syntetyczne włókna celulozowe”, zwane również włóknami regenerowanymi, oznaczają włókna wyprodukowane z surowca celulozowego, do których zaliczają się wiskoza, modal, lyocell, włókno miedziowe i triacetat;
- 10) „materiały” oznaczają materiały, z których są wykonane poszczególne części składowe chłonnego środka higienicznego, takie jak masa włóknista w płatkach, bawełna lub polipropylen;
- 11) „opakowania” oznaczają wyroby z dowolnych materiałów, przeznaczone do przechowywania, ochrony, przenoszenia, dostarczania lub prezentacji produktów, które to wyroby można rozróżnić ze względu na format w zależności od ich funkcji, materiału i konstrukcji, w tym:
  - a) wyroby, które zawierają, utrzymują lub chronią produkt przez jego cały cykl życia, nie będąc integralną częścią produktu, a które są przeznaczone do jednoczesnego użycia, spożycia lub usunięcia wraz z produktem;
  - b) części składowe i elementy pomocnicze wyrobu, o którym mowa w lit. a), które są złączone z tym wyrobem;
  - c) elementy pomocnicze wyrobów, o których mowa w lit. a), przyłączone bezpośrednio lub przymocowane do produktu, które spełniają funkcje opakowania, nie będąc integralną częścią produktu, i które są przeznaczone do jednoczesnego użycia, spożycia lub usunięcia wraz z produktem itp.;
- 12) „materiały z tworzywa sztucznych”, zwane również „tworzywami sztucznymi”, oznaczają polimery w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (¹⁾), do których mogły zostać dodane dodatki lub inne substancje i które mogą funkcjonować jako główne strukturalne części składowe produktów końcowych lub opakowań, z wyjątkiem polimerów naturalnych, które nie zostały chemicznie zmodyfikowane;
- 13) „polimer” oznacza substancję składającą się z cząsteczek stanowiących sekwencję jednego lub kilku rodzajów jednostek monomeru. Cząsteczki takie muszą charakteryzować się statystycznym rozkładem masy cząsteczkowej w pewnym zakresie, a różnice w masie cząsteczkowej powinny wynikać przede wszystkim z różnic w liczbie jednostek monomeru w cząsteczce. Polimer zawiera: a) cząsteczki stanowiące prostą większość wagową, które zawierają co najmniej trzy jednostki monomeru związane kowalencyjnie z co najmniej jeszcze jedną jednostką monomeru lub z innym reagentem; b) cząsteczki niestanowiące prostej większości wagowej wśród cząsteczek o tej samej masie cząsteczkowej. W kontekście tej definicji „jednostka monomeru” oznacza przereagowaną formę monomeru w polimerze, zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu (WE) nr 1907/2006;
- 14) „jednostka produktu” oznacza najmniejszy wyrób, który może być używany przez konsumenta i który spełnia funkcję produktu;

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielenia zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

- 15) „możliwość recyklingu” oznacza ilość (masę lub wartość procentową) danego wyrobu, którą można poddać recyklingowi;
- 16) „zawartość materiałów z recyklingu” oznacza część wyrobu (pod względem powierzchni, długości, objętości lub masy) pochodzącą z materiałów pokonsumenckich lub przedkonsumenckich pochodzących z recyklingu. W tym przypadku wyrób może oznaczać produkt lub opakowanie;
- 17) „recykling”, zgodnie z art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE ⁽³⁾, oznacza jakikolwiek proces odzysku, w ramach którego materiały odpadowe są ponownie przetwarzane w produkty, materiały lub substancje wykorzystywane w pierwotnym celu lub innych celach. Obejmuje to ponowne przetwarzanie materiału organicznego, ale nie obejmuje odzysku energii i ponownego przetwarzania na materiały, które mają być wykorzystane jako paliwa lub do celów wypełniania wyrobisk;
- 18) „opakowanie handlowe”, zwane również „opakowaniem bezpośrednim”, oznacza opakowanie mające stanowić towar jednostkowy, składający się z produktów i opakowania, sprzedawany użytkownikowi końcowemu lub konsumentowi w punkcie sprzedaży;
- 19) „oddzielna część składowa”, zwana również „dodatkową częścią składową”, oznacza część składową opakowania, która jest oddzielna od głównej części jednostki opakowania i może być wykonana z innego materiału, wymaga całkowitego i trwałego oddzielenia od głównej jednostki opakowania w celu uzyskania dostępu do produktu i jest zwykle wyrzucana wcześniej niż jednostka opakowania i oddzielnie od niej. W przypadku chłonnych środków higienicznych jest to każda część składowa pełniąca funkcję ochronną lub higieniczną, która jest usuwana przed użyciem produktu, np. indywidualne opakowanie lub folia, w których znajdują się chłonne środki higieniczne w opakowaniu handlowym (głównie w przypadku tamponów i podpasek), pasek zabezpieczający i papier rozdzielający w pieluszkach dziecięcych i podpaskach lub aplikator w przypadku tamponów;
- 20) „substancje zidentyfikowane jako mające właściwości zaburzające funkcjonowanie układu hormonalnego”, zwane również substancjami zaburzającymi funkcjonowanie układu hormonalnego, oznaczają substancje, które zostały zidentyfikowane jako substancje zaburzające gospodarkę hormonalną (skutki dla zdrowia ludzkiego lub dla środowiska) zgodnie z art. 57 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 (lista kandydacka substancji wzbudzających szczególne duże obawy oczekujących na pozwolenie) lub z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 ⁽³⁾ lub z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 ⁽⁴⁾ lub z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 ⁽⁵⁾;
- 21) „polimery superchłonne” oznaczają polimery syntetyczne zaprojektowane do wchłaniania i zatrzymywania dużych ilości cieczy w stosunku do ich masy;
- 22) „polimery syntetyczne” oznaczają substancje wielkocząsteczkowe, inne niż masa celulozowa, celowo uzyskiwane w wyniku:
  - a) procesu polimeryzacji, takiego jak poliaddycja lub polikondensacja, lub w wyniku podobnego procesu łączenia monomerów lub innych substancji wyjściowych;
  - b) modyfikacji chemicznej naturalnych lub syntetycznych makrocząsteczek;
  - c) fermentacji mikrobiologicznej.

Kryterium 1. Masa włóknista w płatkach

Niniejsze kryterium ma zastosowanie do masy włóknistej w płatkach stanowiącej ≥ 1 % m/m produktu końcowego.

1.1. Pozyskiwanie masy włóknistej w płatkach

Dostawcy całej (100 %) masy włóknistej w płatkach muszą posiadać ważny certyfikat kontroli pochodzenia produktu wydany w ramach systemu certyfikacji prowadzonego przez niezależne strony trzecie, takiego jak FSC, PEFC lub równoważnego.

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

Co najmniej 70 % surowca drzewnego wykorzystywanego do produkcji masy włóknistej w płatkach musi posiadać ważne certyfikaty zrównoważonej gospodarki leśnej wydane w ramach systemu certyfikacji prowadzonego przez niezależne strony trzecie, takiego jak FSC, PEFC lub równoważnego. Pozostałą część surowca drzewnego, w tym jakiegokolwiek pierwotnego surowca drzewnego, musi stanowić drewno kontrolowane podlegające systemowi certyfikacji gwarantującemu, że jest ono pozyskiwane zgodnie z przepisami prawa i spełnia wszelkie pozostałe wymogi systemu certyfikacji dotyczące materiałów nieposiadających certyfikatów.

Organy certyfikacji wydające certyfikaty kontroli pochodzenia produktu lub zrównoważonej gospodarki leśnej muszą być akredytowane/uznane przez ten system certyfikacji.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z powyższym kryterium, popartą ważnymi i niezależnie przyznanymi certyfikatami kontroli pochodzenia produktu dla dostawców całej (100 %) masy włóknistej w płatkach wykorzystywanej w produkcji. System FSC, PEFC lub równoważne systemy uznaje się za systemy certyfikacji prowadzone przez niezależne podmioty.

Ponadto wnioskodawca dostarcza zweryfikowane dokumenty księgowe, z których wynika, że co najmniej 70 % surowca drzewnego wykorzystanego do produkcji masy włóknistej w płatkach jest określone jako materiał certyfikowany zgodnie z obowiązującymi systemami FSC, PEFC lub równoważnymi. Zweryfikowane dokumenty księgowe muszą być ważne przez cały okres obowiązywania pozwolenia na używanie oznakowania ekologicznego UE. Właściwe organy ponownie sprawdzają dokumenty księgowe po upływie dwunastu miesięcy od daty wydania pozwolenia na używanie oznakowania ekologicznego UE.

Jeżeli masa włóknista w płatkach jest wykorzystywana do produkcji materiału typu *air-laid*, dostawca tego materiału przydziela kredyty FSC na użyty w produkcie materiał typu *air-laid*, przedstawiając faktury potwierdzające liczbę przydzielonych kredytów.

W odniesieniu do pozostałej części surowca drzewnego należy przedstawić dowód potwierdzający, że zawartość niecertyfikowanego surowca pierwotnego nie przekracza 30 % oraz że jest to drewno kontrolowane objęte systemem weryfikacji zapewniającym jego legalne pochodzenie oraz zgodność z wszelkimi innymi wymogami systemu certyfikacji w odniesieniu do materiałów niecertyfikowanych. W przypadku gdy system certyfikacji nie wymaga jednoznacznie, aby cały surowiec pierwotny pochodził od gatunków niemodyfikowanych genetycznie, należy to wykazać za pomocą dodatkowych dowodów.

1.2. Bielenie masy włóknistej w płatkach

Masy wykorzystywanej w produkcie nie można bielić z użyciem pierwiastkowego chloru gazowego (Cl₂).

W przypadku masy bielonej bez użycia chloru pierwiastkowego (ECF) średnie roczne emisje adsorbowalnych związków chloroorganicznych (AOX), wyrażone w kilogramach na tonę powietrznie suchej masy, pochodzące z produkcji każdego rodzaju masy w produktach posiadających oznakowanie ekologiczne UE nie mogą przekraczać 0,140 kg/tonę powietrznie suchej masy.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z niniejszym kryterium popartą sprawozdaniem z badań przeprowadzonych przy zastosowaniu metody badawczej ISO 9562:2004, z uwzględnieniem emisji AOX w odniesieniu do masy bielonej ECF, wyrażonych jako kg AOX/tonę powietrznie suchej masy. W przypadku wykorzystania różnych klas jakości masy celulozowej wnioskodawca przedstawia indywidualną wielkość emisji AOX odpowiadającą każdej klasie masy. Dopuszcza się stosowanie jako metod badawczych metod równoważnych, jeżeli zostaną one uznane za równoważne przez stronę trzecią, i dołącza się do nich szczegółowe obliczenia potwierdzające spełnienie tego wymogu oraz odpowiednie dokumenty uzupełniające.

Pomiary emisji AOX prowadzone są na próbkach niefiltrowanych i nieklarowanych, pobranych w punkcie zrzutu ścieków oczyszczonych oczyszczalni ścieków należącej do zakładu. Jeżeli ścieki oczyszczone wysyła się do komunalnej oczyszczalni ścieków lub oczyszczalni ścieków prowadzonej przez inne osoby trzecie, analizuje się niefiltrowane i nieklarowane próbki pobrane w punkcie kanalizacyjnym, w którym następuje zrzut ścieków oczyszczonych z zakładu, a wyniki mnoży się przez standardowy współczynnik skuteczności usuwania dla komunalnych oczyszczalni ścieków lub oczyszczalni ścieków prowadzonej przez inne osoby trzecie. Współczynnik skuteczności usuwania opiera się na informacjach dostarczonych przez operatora komunalnej oczyszczalni ścieków lub oczyszczalni ścieków prowadzonej przez inne osoby trzecie.

Informacje na temat emisji AOX wyraża się jako roczną średnią z co najmniej 12 pomiarów dokonywanych co najmniej raz w miesiącu. W przypadku nowych lub przebudowanych zakładów produkcyjnych pomiary prowadzone są na podstawie co najmniej 45 kolejnych dni stabilnej pracy zakładu. Dokumentacja uzupełniająca zawiera wskazanie częstotliwości przeprowadzania pomiarów.

AOX mierzy się jedynie w odniesieniu do tych procesów, w których do bielenia masy celulozowej wykorzystuje się związki chloru (bielenie bez użycia chloru pierwiastkowego). Nie ma konieczności przeprowadzania pomiaru zawartości AOX w ściekach z produkcji masy celulozowej bez bielenia lub jeśli bielenie przeprowadza się przy użyciu substancji pozbawionych chloru.

Wnioskodawca dostarcza również oświadczenie producenta masy celulozowej, że pierwiastkowy chlor gazowy nie był stosowany (Cl₂).

Jeżeli wnioskodawca w ogóle nie wykorzystuje masy ECF, wystarczy złożyć stosowną deklarację.

1.3. Emisje związane z produkcją masy włóknistej w płatkach do wody (chemiczne zapotrzebowanie na tlen – ChZT i fosfor (P)) i do powietrza (związki siarki (S) i NO_x)

Emisje związane z produkcją masy celulozowej do wody i do powietrza wyraża się w punktach (P_{ChZT}, P_P, P_S i P_{NO_x}). Punkty oblicza się, dzieląc faktyczną wartość emisji przez wartości referencyjne podane w tabeli 1.

— Wartość żadnego z poszczególnych punktów: P_{ChZT}, P_P, P_S i P_{NO_x} nie może przekroczyć 1,5.

— Suma punktów P_{total} = P_{COD} + P_P + P_S + P_{NO_x} nie może przekroczyć 4,0.

Dla każdej dostarczonej wartości „i” masy celulozowej powiązanim mierzonym emisjom (wyrażonym w kilogramach na tonę powietrznie suchej masy) nadaje się wagę zgodnie z proporcjami wykorzystanej masy celulozowej (masa celulozowa „i” w stosunku do tony powietrznie suchej masy) i sumuje się te emisje. W tabeli 1 podano wartości referencyjne dla każdego rodzaju wykorzystanej masy celulozowej. Na koniec emisję całkowitą należy podzielić przez całkowite wartości referencyjne, jak wskazano w następującym wzorze na przykładzie ChZT:

$$P_{COD} = \frac{COD_{total}}{COD_{ref, total}} = \frac{\sum_{i=1}^n [pulp_i \times COD_{pulp, i}]}{\sum_{i=1}^n [pulp_i \times COD_{ref, pulp, i}]}$$

Tabela 1

Wartości referencyjne dla emisji pochodzących z różnych rodzajów masy celulozowej CTMP = masa chemotermomechaniczna; NSSC = masa celulozowa wytworzona metodą NSSC

	Wartości referencyjne (kg/tonę powietrznie suchej masy)			
	COD _{ref}	P _{ref}	S _{ref}	NO _x _{ref}
Zakłady zintegrowane				
Bielona masa celulozowa (niesiarczynowa)	16,0	0,030 ⁽¹⁾ 0,05 ⁽²⁾	0,6	1,5
Bielona masa celulozowa (siarczynowa)	24,0	0,03	0,6	1,5
Niebielona masa celulozowa	6,5	0,02	0,6	1,5
Niebielona masa celulozowa (tylko jakość UKP-E)	6,5	0,035	0,6	1,5
CTMP (masa chemotermomechaniczna)	15,0	0,01	0,2	0,3
NSSC (masa celulozowa wytworzona metodą NSSC)	11	0,02	0,4	1,5
Zakłady niezintegrowane ⁽³⁾				
Proces konwertowania	1	0,001	0,15	0,6

⁽¹⁾ W obliczeniach uwzględniono emisje P netto. Fosfor występujący w naturalny sposób w surowcu drzewnym i w wodzie można odjąć od emisji całkowitej — dopuszcza się redukcję P do 0,010 kg/tonę powietrznie suchej masy.

⁽²⁾ Wyższa wartość odnosi się do zakładów, w których wykorzystuje się eukaliptus i gatunki sosny z południa Stanów Zjednoczonych pochodzące z regionów o wyższych poziomach fosforu i obowiązuje do dnia 31 grudnia 2026 r. Od dnia 1 stycznia 2027 r. limit w wysokości 0,03 kg P/tonę powietrznie suchej masy ma zastosowanie również do zakładów, w których wykorzystuje się eukaliptus i gatunki sosny z południa Stanów Zjednoczonych pochodzące z regionów o wyższych poziomach fosforu.

⁽³⁾ W przypadku zakładów niezintegrowanych masa będąca surowcem musi być zgodna z wartościami wymienionymi w odniesieniu do zakładów zintegrowanych, do których to wartości należy dodać emisje wynikające z procesu konwersji.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza szczegółowe obliczenia i dane badawcze pokazujące zgodność z niniejszym kryterium wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą, która obejmuje sprawozdania z badań wykonanych przy zastosowaniu następujących standardowych metod badawczych polegających na ciągłym lub okresowym monitorowaniu: ChZT: ISO 15705 lub ISO 6060; Fosfor całkowity: EN ISO 6878; NO_x: EN 14792, ISO 11564 lub metoda EPA nr 7e; S(tlenki siarki):

EN 14791, metoda EPA nr 6C lub 8; S (siarka zredukowana): EPA nr 15 A, 16 A, 16B lub 16c; zawartość S w ropie naftowej: ISO 8754; zawartość S w węglu: ISO 19579; zawartość S w biomacie: EN 15289. Przyjmuje się metody testowania, w przypadku których normy dotyczące zakresu i wymagań uważa się za równoważne z wymienionymi normami krajowymi i międzynarodowymi i których równoważność została potwierdzona przez niezależną osobę trzecią. Do monitorowania emisji można również wykorzystać metodę szybkich testów, pod warunkiem że będą one wykonywane regularnie (np. co miesiąc), a ich wyniki będą porównywane z wyżej wymienionymi normami lub właściwymi odpowiednikami.

W przypadku pomiarów ChZT dopuszcza się stałe monitorowanie oparte na analizie ogólnego węgla organicznego (OWO) pod warunkiem ustalenia dla danego zakładu korelacji między wynikami dotyczącymi OWO i ChZT.

Pomiarów ChZT oraz emisji fosforu całkowitego należy dokonywać co najmniej raz w tygodniu. Pomiarów emisji siarki i NO_x należy dokonywać co najmniej dwa razy w roku kalendarzowym (w odstępach wynoszących od czterech do sześciu miesięcy).

Dane zgłasza się jako średnie roczne z wyjątkiem przypadków, w których:

- cykl produkcyjny trwa tylko przez ograniczony czas,
- zakład produkcyjny jest nowy lub został przebudowany – w takim przypadku pomiary prowadzi się na podstawie co najmniej 45 kolejnych dni stabilnej pracy zakładu.

Wyniki pomiarów muszą być reprezentatywne dla danego cyklu produkcyjnego i należy dokonać wystarczającej liczby pomiarów dla każdego parametru emisji. Dokumentacja uzupełniająca zawiera informacje na temat częstotliwości przeprowadzania pomiarów oraz na temat obliczania wartości punktów w odniesieniu do ChZT, fosforu całkowitego, siarki oraz NO_x.

Pomiary emisji do wód prowadzone są na próbkach niefiltrowanych i nieklarowanych, pobranych w punkcie zrzutu ścieków oczyszczonych oczyszczalni ścieków należącej do zakładu. Jeżeli ścieki oczyszczone wysyła się do komunalnej oczyszczalni ścieków lub oczyszczalni ścieków prowadzonej przez inne osoby trzecie, analizuje się niefiltrowane i nieklarowane próbki pobrane w punkcie kanalizacyjnym, w którym następuje zrzut ścieków oczyszczonych z zakładu, a wyniki mnoży się przez standardowy współczynnik skuteczności usuwania dla komunalnych oczyszczalni ścieków lub oczyszczalni ścieków prowadzonej przez inne osoby trzecie. Współczynnik skuteczności usuwania opiera się na informacjach dostarczonych przez operatora komunalnej oczyszczalni ścieków lub oczyszczalni ścieków prowadzonej przez inne osoby trzecie.

Emisje do powietrza obejmują wszystkie emisje S i NO_x powstające przy produkcji masy celulozowej, w tym parę powstałą poza zakładem produkcyjnym, z wyjątkiem emisji przypisanych do produkcji energii elektrycznej. W przypadku kogeneracji ciepła i energii elektrycznej w tym samym zakładzie emisje związków S i NO_x wynikające z produkcji energii elektrycznej na miejscu są odejmowane od ilości całkowitej. Proporcję emisji wynikających z produkcji energii elektrycznej oblicza się w następujący sposób:

$$2 \times (\text{MWh(energia elektryczna)}) / [2 \times \text{MWh(energia elektryczna)} + \text{MWh(ciepło)}]$$

W tym obliczeniu „energia elektryczna” to energia elektryczna wyprodukowana w zakładzie kogeneracji, a „ciepło” to ciepło netto dostarczone z zakładu kogeneracji do produkcji masy celulozowej.

Pomiarami związków siarki i NO_x są objęte kotły regeneracyjne, piece wapienne, kotły parowe i piece spalające gazy o silnym zapachu. Uwzględnia się również emisje rozproszone.

Podawane wartości emisji związków obejmują zarówno emisje tlenków siarki, jak i emisje siarki zredukowanej (SO₂ i całkowita siarka zredukowana – mierzone jako S). Emisje siarki związane z produkcją energii cieplnej z ropy naftowej, węgla i innych paliw zewnętrznych o znanej zawartości siarki można obliczyć zamiast mierzyć i należy je uwzględnić.

1.4. Poziom emisji CO₂ związanych z produkcją masy włóknistej w płatkach

Emisje CO₂ z produkcji masy włóknistej w płatkach nie mogą przekraczać wartości przedstawionych w tabeli 2, włączając w to emisje związane z produkcją energii elektrycznej (na terenie zakładu lub poza nim). Emisje CO₂ obejmują wszystkie źródła energii wykorzystywane podczas produkcji masy włóknistej.

Przy obliczaniu emisji CO₂ ze źródeł energii stosuje się wartości referencyjne emisji zgodnie z tabelą 3. W stosownych przypadkach współczynniki emisji CO₂ dla innych źródeł energii można znaleźć w załączniku VI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2066 ⁽⁶⁾, natomiast współczynniki emisji CO₂ dla energii elektrycznej z sieci powinny być zgodne z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2019/331 ⁽⁷⁾.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012, C/2018/8588 (Dz.U. L 334 z 31.12.2018, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 59 z 27.2.2019, s. 8).

Tabela 2

Wartości dopuszczalne w przypadku poszczególnych rodzajów masy włóknistej. CTMP: (masa chemotermomechaniczna)

Zakłady zintegrowane	
Masa chemiczna i półchemiczna	400 kg CO ₂ /tonę powietrznie suchej masy
CTMP	900 kg CO ₂ /tonę powietrznie suchej masy
Zakłady niezintegrowane	
Proces konwertowania ⁽¹⁾	95 kg CO ₂ /tonę powietrznie suchej masy

⁽¹⁾ Masa będąca surowcem dla zakładów niezintegrowanych musi być zgodna z wartościami wymienionymi w odniesieniu do zakładów zintegrowanych, do których to wartości należy dodać emisje wynikające z procesu konwersji.

Tabela 3

Wartości referencyjne dla emisji CO₂ z różnych źródeł energii

Paliwo	Emisje CO ₂	Jednostka	Podstawa prawna
Węgiel	94,6	g CO ₂ kopalny/MJ	Rozporządzenie (UE) 2018/2066
Ropa naftowa	73,3	g CO ₂ kopalny/MJ	Rozporządzenie (UE) 2018/2066
Olej opałowy 1	74,1	g CO ₂ kopalny/MJ	Rozporządzenie (UE) 2018/2066
Olej opałowy 2–5	77,4	g CO ₂ kopalny/MJ	Rozporządzenie (UE) 2018/2066
LPG	63,1	g CO ₂ kopalny/MJ	Rozporządzenie (UE) 2018/2066
Gaz ziemny	56,1	g CO ₂ kopalny/MJ	Rozporządzenie (UE) 2018/2066
Energia elektryczna z sieci	376	g CO ₂ kopalny/kWh	Rozporządzenie (UE) 2019/331

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza dane i szczegółowe obliczenia wskazujące zgodność z tym kryterium wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą.

Dla każdego rodzaju użytej masy producent masy włóknistej podaje wnioskodawcy jedną wartość emisji CO₂ wyrażoną w kg CO₂/tonę powietrznie suchej masy.

Dane dotyczące emisji CO₂ obejmują emisje ze wszystkich źródeł energii wykorzystywanych przy produkcji masy włóknistej, w tym z produkcji energii elektrycznej (na terenie zakładu lub poza nim).

Przy obliczaniu emisji CO₂ energię ze źródeł odnawialnych zakupioną i stosowaną w procesie produkcji uznaje się za zeroemisyjną. W przypadku spalania biomasy oznacza to, że musi ona spełniać odpowiednie kryteria dotyczące zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 ⁽⁸⁾. Wnioskodawca dostarcza stosowną dokumentację pozwalającą na stwierdzenie, że taka energia jest faktycznie stosowana w zakładzie lub została zakupiona ze źródeł zewnętrznych (kopia umowy i faktura wskazująca udział energii ze źródeł odnawialnych w zakupionej energii elektrycznej).

⁽⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).

Okres do celów obliczeń lub bilansu masy jest oparty na cyklu produkcyjnym trwającym 12 miesięcy. Obliczenia powtarza się co roku. W przypadku nowych lub przebudowanych zakładów produkcyjnych obliczenia przeprowadza się na podstawie co najmniej 45 kolejnych dni stabilnej pracy zakładu. Obliczenia są reprezentatywne dla odpowiedniego cyklu produkcyjnego.

W przypadku energii elektrycznej z sieci energetycznej stosuje się przedstawioną powyżej wartość (europejska średnia), chyba że wnioskodawca przedstawi dokumentację pozwalającą na przyjęcie określonej wartości właściwej dla jego dostawców energii elektrycznej (kontrakt na dostawę określonej ilości energii elektrycznej lub certyfikowanej energii elektrycznej). W takim przypadku wnioskodawca może stosować tę wartość zamiast wartości podanej. Dokumentacja użyta jako dowód zgodności z niniejszym kryterium obejmuje specyfikacje techniczne, które wskazują wartość średnią (np. kopia kontraktu).

1.5. Zużycie energii przy produkcji masy włóknistej w płatkach

Zużycie energii przy produkcji masy włóknistej obejmuje zarówno zużycie energii elektrycznej, jak i zużycie paliwa do produkcji ciepła i jest wyrażane w punktach ($P_{\text{electricity}}$ i P_{fuel}). Stosuje się następujące wartości dopuszczalne i referencyjne:

- $P_{\text{electricity}} < 1,5$;
- $P_{\text{fuel}} < 1,5$;
- Suma punktów ($P_{\text{total}} = P_{\text{electricity}} + P_{\text{fuel}}$) nie może przekroczyć 2,5.

Obliczanie punktów oznaczających zużycie energii elektrycznej:

$$P_{\text{electricity}} = \frac{\sum_{i=1}^n [\text{pulp}_i \times E_{\text{pulp}, i}]}{\sum_{i=1}^n [\text{pulp}_i \times E_{\text{ref}, \text{pulp}, i}]}$$

gdzie:

$E_{\text{pulp}, i}$ = energia elektryczna wyprodukowana w zakładzie + energia elektryczna zakupiona – energia elektryczna sprzedana;

$E_{\text{ref}, \text{pulp}, i}$ jak w tabeli 4.

Wartość $E_{\text{pulp}, i}$ wyraża się w kWh/tonę powietrznie suchej masy i oblicza się dla każdego rodzaju masy wykorzystanego w produkcie końcowym.

Obliczanie punktów oznaczających zużycie paliwa:

$$P_{\text{fuel}} = \frac{\sum_{i=1}^n [\text{pulp}_i \times F_{\text{pulp}, i}]}{\sum_{i=1}^n [\text{pulp}_i \times F_{\text{ref}, \text{pulp}, i}]}$$

gdzie:

$F_{\text{pulp}, i}$ = paliwo wyprodukowane w zakładzie + paliwo zakupione – paliwo sprzedane – $1,25 \times$ energia elektryczna wyprodukowana w zakładzie;

$F_{\text{ref}, \text{pulp}, i}$ jak w tabeli 4.

Wartość $F_{\text{pulp}, i}$ wyraża się w kWh/tonę powietrznie suchej masy i oblicza się dla każdego rodzaju masy wykorzystanego w produkcie końcowym.

W powyższym wzorze ilość paliwa stosowaną do produkcji sprzedawanego ciepła należy dodać do wartości „paliwa sprzedanego”.

W przypadku mieszaniny mas włóknistych wartość referencyjną dla zużycia energii elektrycznej i paliwa do produkcji ciepła waży się zgodnie z proporcjami każdej wykorzystanej masy włóknistej (masa „i” w odniesieniu do tony powietrznie suchej masy) i sumuje. Dodaje się również energię zużytą podczas mieszania masy włóknistej oraz energię zużytą w procesie konwertowania.

Tabela 4

Wartości referencyjne dla energii elektrycznej i paliwa

Klasa masy celulozowej	$E_{\text{ref}, \text{pulp}}$ KWh/tonę powietrznie suchej masy	$F_{\text{ref}, \text{pulp}}$ KWh/tonę powietrznie suchej masy
Zakłady zintegrowane		
Masa chemiczna i półchemiczna	800	5 400

CTMP	1 800	900
Zakłady niezintegrowane ⁽¹⁾		
Proces konwertowania	250	1 800

(¹) W przypadku zakładów niezintegrowanych masa będąca surowcem musi być zgodna z wartościami wymienionymi w odniesieniu do zakładów zintegrowanych, do których to wartości należy dodać energię zużyta w procesie konwersji.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza dane na temat całkowitego zużycia energii elektrycznej i paliwa wraz z obliczeniami i odpowiednią dokumentacją uzupełniającą wskazującą na zgodność z tym kryterium.

Wnioskodawca oblicza całość energii zużytej podczas produkcji masy włóknistej w podziale na ciepło/paliwo i energię elektryczną. W przypadku stosowania mieszanki mas włóknistych w płatkach zużycie energii należy obliczyć proporcjonalnie dla każdego rodzaju masy włóknistej w płatkach. Przy obliczaniu zużycia energii nie uwzględnia się energii zużytej do transportu surowców. Okres do celów obliczeń lub bilansu masy jest oparty na cyklu produkcyjnym trwającym 12 miesięcy. Obliczenia powtarza się co roku. W przypadku nowych lub przebudowanych zakładów produkcyjnych obliczenia przeprowadza się na podstawie co najmniej 45 kolejnych dni stabilnej pracy zakładu. Obliczenia są reprezentatywne dla odpowiedniego cyklu produkcyjnego.

Całkowite zużycie energii elektrycznej E_{pulp} obejmuje energię elektryczną netto pochodzącą z sieci oraz produkowaną w zakładzie energię elektryczną, mierzoną jako moc elektryczna. Nie uwzględnia się energii elektrycznej zużywanej do celów oczyszczania ścieków.

Całkowite zużycie paliwa F_{pulp} obejmuje wszystkie zakupione paliwa, energię cieplną odzyskaną w drodze spalania ługów i odpadów z procesów produkcyjnych (np. odpadów drzewnych, trocin, ługów itp.), jak również ciepło odzyskane z produkcji energii elektrycznej w zakładzie. Do celów obliczenia całkowitej energii cieplnej wnioskodawca musi jednak policzyć jedynie 80 % energii cieplnej z tych źródeł.

W przypadku gdy para produkowana jest z wykorzystaniem energii elektrycznej jako źródła ciepła, oblicza się wartość opałową pary, która zostaje następnie podzielona przez 0,8 i dodana do całkowitego zużycia paliwa.

Kryterium 2. Syntetyczne włókna celulozowe

Niniejsze kryterium ma zastosowanie do syntetycznych włókien celulozowych stanowiących ≥ 1 % m/m produktu końcowego.

2.1. Pozyskiwanie syntetycznych włókien celulozowych

Dostawcy całej (100 %) masy celulozowej do przerobu chemicznego muszą posiadać ważne certyfikaty kontroli pochodzenia produktu wydane w ramach systemu certyfikacji prowadzonego przez niezależne strony trzecie, takiego jak FSC, PEFC lub równoważnego.

Co najmniej 70 % surowca wykorzystywanego do produkcji masy celulozowej do przerobu chemicznego musi posiadać ważne certyfikaty zrównoważonej gospodarki leśnej wydane w ramach systemu certyfikacji prowadzonego przez niezależne strony trzecie, takiego jak FSC, PEFC lub równoważnego. Pozostałą część surowca wykorzystywanego do produkcji masy celulozowej do przerobu chemicznego musi stanowić drewno kontrolowane podlegające systemowi weryfikacji gwarantującemu, że jest ono pozyskiwane zgodnie z przepisami prawa i spełnia wszelkie pozostałe wymogi systemu certyfikacji dotyczące materiałów nieposiadających certyfikatów.

Organy certyfikacji wydające certyfikaty kontroli pochodzenia produktu lub zrównoważonej gospodarki leśnej muszą być akredytowane/uznane przez ten system certyfikacji.

Masa celulozowa do przerobu chemicznego produkowana z lintersu bawełnianego, spełnia kryterium 3.1 w odniesieniu do bawełny (zaopatrzenie i identyfikowalność).

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z powyższym kryterium, popartą ważnym i niezależnie przyznanym certyfikatem kontroli pochodzenia produktu dostawców całej (100 %) masy celulozowej do przerobu chemicznego wykorzystywanej w produkcji. System FSC, PEFC lub równoważne systemy uznaje się za systemy certyfikacji prowadzone przez niezależne podmioty.

Ponadto wnioskodawca dostarcza zweryfikowane dokumenty księgowe, z których wynika, że co najmniej 70 % surowca wykorzystanego do produkcji masy celulozowej do przerobu chemicznego jest określone jako materiał certyfikowany zgodnie z obowiązującymi systemami FSC, PEFC lub równoważnymi. Zweryfikowane dokumenty księgowe muszą być ważne przez cały okres obowiązywania pozwolenia na używanie oznakowania ekologicznego UE. Właściwe organy ponownie sprawdzają dokumenty księgowe po upływie dwunastu miesięcy od daty wydania pozwolenia na używanie oznakowania ekologicznego UE.

Jeżeli syntetyczne włókna celulozowe są wykorzystywane do produkcji materiału typu *air-laid* lub innego rodzaju włókniny, dostawca lub producent materiału typu *air-laid* lub innego rodzaju włókniny przydziela kredyty FSC na użyty w produkcji materiał typu *air-laid* lub innego rodzaju włókninę, przedstawiając faktury potwierdzające liczbę przydzielonych kredytów.

W odniesieniu do pozostałej części surowca należy przedstawić dowód potwierdzający, że zawartość niecertyfikowanego surowca pierwotnego nie przekracza 30 % oraz że jest to materiał kontrolowany objęty systemem weryfikacji zapewniającym jego legalne pochodzenie oraz zgodność z wszelkimi innymi wymogami systemu certyfikacji w odniesieniu do materiałów niecertyfikowanych.

W przypadku gdy system certyfikacji nie wymaga jednoznacznie, aby cały surowiec pierwotny pochodził od gatunków niemodyfikowanych genetycznie, należy to wykazać za pomocą dodatkowych dowodów.

2.2. **Bielenie syntetycznych włókien celulozowych**

Niniejsze kryterium nie ma zastosowania do masy bielonej bez użycia chloru pierwiastkowego i związków chloru (TCF).

Masy wykorzystywanej do produkcji syntetycznych włókien celulozowych nie można bielić z użyciem pierwiastkowego chloru gazowego (Cl₂).

Tak otrzymana całkowita wartość AOX i związanego organicznie chloru (OCl) nie może przekroczyć poniższych wartości:

- 0,140 kg/tonę powietrznie suchej masy przy pomiarze AOX w ściekach z produkcji masy celulozowej, oraz
- 150 ppm przy pomiarze związanego organicznie chloru (OCl) w gotowych syntetycznych włóknach celulozowych.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza oświadczenie dostawcy masy celulozowej, że nie był stosowany chlor gazowy, oraz sprawozdanie z testów (w miarę możliwości) wykazujące przestrzeganie zarówno wymogu dotyczącego AOX, jak i wymogu dotyczącego związanego organicznie chloru (OCl), z wykorzystaniem odpowiednich metod badań:

- w przypadku AOX: ISO 9562 lub równoważnej EPA 1650C,
- w przypadku OCl: ISO 11480.

Częstotliwość pomiaru AOX ustala się zgodnie z kryterium 1.2 dla masy włóknistej w płatkach.

Jeżeli wnioskodawca nie jest w stanie przedstawić rzeczywistego poziomu wartości AOX mierzonego w ściekach z produkcji masy celulozowej, należy przedstawić stosowną deklarację zgodności podpisaną przez producenta masy celulozowej zgodnie z danym wymogiem.

Jeżeli wnioskodawca w ogóle nie wykorzystuje masy ECF, wystarczy złożyć stosowną deklarację.

2.3. **Produkcja syntetycznych włókien celulozowych**

- a) Ponad 50 % masy celulozowej do przerobu chemicznego stosowanej do wytwarzania syntetycznych włókien celulozowych pochodzi z celulozowni produkujących masę celulozową do przerobu chemicznego, które prowadzą odzysk ługu powarzelnego poprzez:
  - (i) wytwarzanie na miejscu energii elektrycznej lub pary, albo
  - (ii) wytwarzanie chemicznych produktów ubocznych.

- b) W odniesieniu do emisji szeregu związków do atmosfery i wody w procesie produkcyjnym wiskozy i modalu należy przestrzegać następujących wartości dopuszczalnych:

Tabela 5

Wartości emisji dla wiskozy i modalu

Rodzaj włókna	Emisje siarki do powietrza — wartość dopuszczalna (g/kg)	Emisje cynku do wody – wartość dopuszczalna (g/kg)	Pomiary ChZT w wodzie – wartość dopuszczalna (g/kg)	Emisje SO ₄ ²⁻ do wody – wartość dopuszczalna (g/kg)
Włókno staplowe	20	0,05	5	300
Włókno ciągłe				
— mycie partiami	40	0,10	5	200
— mycie całościowe	170	0,50	6	250

Uwaga: wartości dopuszczalne wyrażono jako średnią roczną. Wszystkie wartości wyrażono w gramach substancji zanieczyszczającej na kilogram produktu.

Ocena i weryfikacja:

- a) Wnioskodawca musi przedstawić dokumentację uzupełniającą i dowody potwierdzające, że wymagany odsetek dostawców masy celulozowej do przerobu chemicznego dysponuje odpowiednimi urządzeniami do wytwarzania energii lub odzyskiwania produktów ubocznych oraz że systemy produkcji znajdują się w odnośnych zakładach. Należy również przedstawić wykaz takich dostawców masy celulozowej do przerobu chemicznego.
- b) Jeżeli chodzi o metody badawcze:
- Wnioskodawca dostarcza szczegółową dokumentację i sprawozdania z badań wykazujące zgodność z niniejszym kryterium wraz z deklaracją zgodności.
  - Emisje siarki do powietrza: należy stosować metody określone w normach EN 14791, EPA nr 8, 15 A, 16 A lub 16B lub DIN 38405-D27.
  - Emisje cynku do wody: należy stosować metodę określoną w normie EN ISO 11885.
  - Pomiary ChZT w wodzie: należy stosować metody określone w normach ISO 6060, DIN ISO 15705, DIN 38409-01 lub DIN 38409-44.
  - Emisje SO₄²⁻ (siarczany) do wody: należy stosować metodę określoną w normie ISO 22743.
  - Przyjmuje się metody testowania, w przypadku których normy dotyczące zakresu i wymagań uważa się za równoważne z wymienionymi normami krajowymi i międzynarodowymi i których równoważność została potwierdzona przez niezależną osobę trzecią.
  - W szczegółowej dokumentacji i sprawozdaniach z badań należy wskazać częstotliwość przeprowadzania pomiarów w odniesieniu do S, Zn, ChZT i SO₄²⁻. Pomiarów należy dokonywać co najmniej cotygodniowo w przypadku ChZT, S, Zn i SO₄²⁻ w uzupełnieniu wszelkich pomiarów określonych w wymogach regulacyjnych.

Kryterium 3. Bawełna oraz inne naturalne celulozowe włókna nasienne**3.1. Pozyskiwanie i identyfikowalność bawełny i innych naturalnych celulozowych włókien nasiennych**

Niniejsze kryterium ma zastosowanie do bawełny i innych naturalnych celulozowych włókien nasiennych stanowiących ≥ 1 % m/m produktu końcowego.

- a) Całość bawełny i innych naturalnych celulozowych włókien nasiennych uprawia się zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu Rady (WE) nr 834/2007 ⁽⁹⁾ i w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 ⁽¹⁰⁾, w krajowym programie ekologicznym Stanów Zjednoczonych (NOP ⁽¹¹⁾) lub równoważnych zobowiązaniach prawnych ustanowionych przez partnerów handlowych Unii Europejskiej. W skład bawełny ekologicznej może wchodzić bawełna pochodząca z upraw ekologicznych i przechodzących na gospodarkę ekologiczną.
- b) Bawełna oraz inne naturalne celulozowe włókna nasienne uprawiane zgodnie z kryterium 3.1 lit. a) i wykorzystywane do wyrobu chłonnych środków higienicznych muszą być identyfikowalne.

Wymogu tego nie muszą spełniać sznurki tamponów.

Ocena i weryfikacja:

- a) Zawartość bawełny ekologicznej lub innych ekologicznych naturalnych celulozowych włókien nasiennych poświadczana jest przez niezależny organ kontrolny jako bawełna wyprodukowana zgodnie z wymogami produkcji i kontroli ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 834/2007 i w rozporządzeniu (UE) 2018/848, w amerykańskim NOP lub równoważnych zobowiązaniach prawnych ustanowionych przez partnerów handlowych Unii Europejskiej. Weryfikacja jest prowadzona co roku i w odniesieniu do każdego państwa pochodzenia.
- b) Wnioskodawca wykazuje zgodność z wymogiem zawartości materiału w odniesieniu do ilości bawełny lub innych naturalnych celulozowych włókien nasiennych nabytych rocznie na potrzeby wytworzenia końcowego produktu(-ów) i dla każdej linii produktów w ujęciu rocznym: należy przedstawić roczne zestawienie danych dotyczących transakcji lub faktury dokumentujące ilość bawełny lub innych naturalnych celulozowych włókien nasiennych nabytych od rolników lub grup producentów i podać łączną masę certyfikowanych bel.

3.2. Bielenie bawełny i innych naturalnych celulozowych włókien nasiennych

Bielenie bawełny i innych naturalnych celulozowych włókien nasiennych musi odbywać się wyłącznie z zastosowaniem technologii TCF.

Niniejsze kryterium nie ma zastosowania do lintersu bawełnianego wykorzystywanego do produkcji masy celulozowej do przerobu chemicznego.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza oświadczenie o stosowaniu technologii TCF otrzymane od dostawcy bawełny lub innych naturalnych celulozowych włókien nasiennych.

Kryterium 4. Wytwarzanie polimerów syntetycznych i materiałów z tworzyw sztucznych

Niniejsze kryterium ma zastosowanie do każdego polimeru syntetycznego i materiału z tworzyw sztucznych stanowiącego $\geq 5\%$ m/m produktu końcowego lub opakowania.

Zakłady produkcji polimerów syntetycznych i materiałów z tworzyw sztucznych wykorzystywanych w produkcie końcowym muszą posiadać systemy wdrażania:

- a) oszczędności wody. System gospodarowania wodą jest udokumentowany lub opisany i zawiera informacje dotyczące przynajmniej następujących kwestii: monitorowanie przepływów wody; dokumentowanie wody obiegowej w systemach zamkniętych; oraz cele i założenia ciągłego doskonalenia dotyczące zmniejszenia ilości wytwarzanych ścieków i wskaźników optymalizacji (w stosownych przypadkach, tj. jeżeli w zakładzie wykorzystuje się wodę);
- b) zintegrowanego gospodarowania odpadami, w formie planu ustalenia priorytetowych wariantów oczyszczania innych niż nieszkodliwianie w odniesieniu do wszystkich odpadów wytwarzanych w zakładzie produkcyjnym, oraz zapewnienia zgodności z hierarchią postępowania z odpadami w odniesieniu do zapobiegania, ponownego użycia, recyklingu, odzysku i ostatecznego nieszkodliwiania odpadów. Plan gospodarki odpadami jest udokumentowany lub opisany i zawiera informacje dotyczące przynajmniej następujących kwestii: segregowanie różnych frakcji odpadów; postępowanie z materiałami nadającymi się do recyklingu pochodzącymi ze strumienia odpadów innych niż niebezpieczne oraz gromadzenie, segregowanie i wykorzystywanie tych odpadów; odzysk materiałów do innych zastosowań; postępowanie z odpadami niebezpiecznymi, gromadzenie, segregowanie i nieszkodliwianie tych odpadów zgodnie z przepisami właściwych lokalnych i krajowych organów regulacyjnych, oraz cele i założenia ciągłego doskonalenia dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów, ponownego użycia, recyklingu oraz odzyskiwania frakcji odpadów, których powstaniu nie można zapobiec (w tym odzyskiwania energii);

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 PE/62/2017/REV/1 (Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 1).

⁽¹¹⁾ National Organic Program, przepisy Agricultural Marketing Service z 21.12.2000, 65 FR 80547.

- c) optymalizacji efektywności energetycznej i zarządzania energią. System zarządzania energią dotyczy wszystkich urządzeń zużywających energię, w tym maszyn, oświetlenia oraz systemów chłodniczych i klimatyzacyjnych. System zarządzania energią obejmuje środki służące poprawie efektywności energetycznej i zawiera informacje dotyczące przynajmniej następujących kwestii: opracowanie i wdrożenie planu gromadzenia danych dotyczących energii w celu określenia kluczowych danych liczbowych dotyczących energii, analiza zużycia energii, która zawiera wykaz systemów, procesów i instalacji zużywających energię, określenie stosowanych środków na rzecz bardziej efektywnego wykorzystania energii, cele i założenia ciągłe dotyczące zmniejszenia zużycia energii.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium otrzymaną od dostawców polimerów syntetycznych i materiałów z tworzyw sztucznych wykorzystywanych w produkcie końcowym lub opakowaniu. Do deklaracji dołącza się sprawozdanie zawierające szczegółowy opis procedur stosowanych przez dostawców w celu spełnienia wymogów w każdym odnośnym zakładzie zgodnie z normami takimi jak ISO 14001 lub ISO 50001 w odniesieniu do planów gospodarowania wodą, odpadami i energią elektryczną.

Jeżeli gospodarowanie odpadami jest zlecane na zewnątrz, podwykonawca również dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium.

Uznaje się, że wnioskodawcy zarejestrowani w unijnym systemie ekzarządzania i audytu (EMAS) lub posiadający certyfikat przyznany zgodnie z normą ISO 14001, ISO 50001, EN 16247 lub równoważną normą/równoważnym systemem spełniają te wymogi, jeśli:

- wprowadzenie planów gospodarowania wodą, odpadami i energią elektryczną dotyczących odnośnych zakładów produkcji zostało udokumentowane w deklaracji środowiskowej EMAS; lub
- wprowadzenie planów gospodarowania wodą, odpadami i energią elektryczną dotyczących odnośnych zakładów produkcji jest w wystarczającym stopniu uwzględnione w normie ISO 14001, ISO 50001, EN 16247 lub równoważnej normie/równoważnym systemie.

Kryterium 5. Materiały z biopochodnych tworzyw sztucznych

Niniejsze kryterium ma zastosowanie wyłącznie do produktu końcowego, oddzielnych części składowych lub opakowania, które w > 1 % m/m składają się z materiału z biopochodnych tworzyw sztucznych.

Wnioskodawca może dobrowolnie pozyskiwać określony odsetek polimerów syntetycznych i materiałów z tworzyw sztucznych w stosunku do całkowitej masy polimerów w produkcie końcowym (w tym superchłonnych polimerów (SAP)), oddzielnych częściach składowych lub opakowaniu z surowców biopochodnych. Przy wyborze surowców należy kierować się zasadami gospodarki o obiegu zamkniętym (na przykład producenci priorytetowo traktują wykorzystanie odpadów organicznych i produktów ubocznych jako surowców) ⁽¹²⁾.

W tym przypadku stosuje się następujące zasady:

- Korzystniejszy profil środowiskowy biopochodnych surowców wykorzystanych do produkcji biopochodnych tworzyw sztucznych zawartych w produkcie końcowym, oddzielnych częściach składowych lub opakowaniu należy wykazać zgodnie z najnowszymi mającymi zastosowanie metodami oceny oddziaływania biopochodnych tworzyw sztucznych w porównaniu z tworzywami sztucznymi opartymi na paliwach kopalnych ⁽¹³⁾.
- Biopochodne surowce wykorzystane do produkcji biopochodnych tworzyw sztucznych zawartych w produkcie końcowym, oddzielnych częściach składowych lub opakowaniu muszą posiadać certyfikaty kontroli pochodzenia produktu wydane w ramach systemu certyfikacji prowadzonego przez niezależne strony trzecie, oficjalnie uznanego przez Komisję Europejską ⁽¹⁴⁾.

⁽¹²⁾ Zgodnie z komunikatem Komisji Europejskiej w sprawie ram polityki UE dotyczące biopochodnych, biodegradowalnych i kompostowalnych tworzyw sztucznych. Dostępny pod adresem: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A52022DC0682&qid=1680246180511>.

⁽¹³⁾ Najnowszą dostępną obecnie metodą są ramy opracowane przez Wspólne Centrum Badawcze Komisji, określane jako „metoda oceny cyklu życia tworzyw sztucznych” i dostępne na stronie internetowej <https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC125046> lub zalecenie Komisji z dnia 8.12.2022 r. ustanawiające europejskie ramy oceny chemikaliów i materiałów „bezpiecznych i zrównoważonych na etapie projektowania”, dostępne na stronie internetowej <https://research-and-innovation.ec.europa.eu/system/files/2022-12/Commission%20recommendation%20-%20establishing%20a%20European%20assessment%20framework%20for%20safe%20and%20sustainable%20by%20design.PDF>.

⁽¹⁴⁾ Zgodnie z wymogami dotyczącymi zrównoważoności związanymi z pozyskiwaniem biopochodnych surowców, określonymi w ramach przeglądu dyrektywy w sprawie energii odnawialnej. Systemy certyfikacji biopochodnych tworzyw sztucznych oficjalnie uznawanych przez Komisję Europejską są wymienione na stronie: https://ec.europa.eu/energy/topics/renewable-energy/biofuels/voluntary-schemes_pl.

Produkt końcowy, oddzielne części składowe lub opakowanie można dobrowolnie oznakować jako zawierające biopochodne tworzywo sztuczne. W tym przypadku taka informacja powinna brzmieć następująco: „x % tworzyw sztucznych zawartych w produkcie [oddzielnych częściach składowych lub opakowaniu] stanowią biopochodne tworzywa sztuczne” (gdzie $x > 1$ i oznacza dokładny i wymierny udział biopochodnych tworzyw sztucznych w produkcie [oddzielnych częściach składowych lub opakowaniu]). Nie należy stosować określeń ogólnych takich jak „biologiczne tworzywa sztuczne”, „biopochodne”, „pochodzenia roślinnego”, „naturalne” itp.

Ocena i weryfikacja:

- a) Aby udowodnić, że surowce z biopochodnych tworzyw sztucznych wykorzystane w produkcji, oddzielnych częściach składowych lub opakowaniu mają korzystniejszy profil środowiskowy, wnioskodawca przedstawia certyfikat wydany przez niezależną stronę trzecią odnoszący się do obecnie dostępnej metody ⁽¹⁵⁾.
- b) Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z powyższym kryterium, popartą ważnym i niezależnie przyznanym certyfikatem kontroli pochodzenia produktu dla dostawców wszystkich surowców z biopochodnych tworzyw sztucznych wykorzystywanych w produkcji, oddzielnych częściach składowych lub opakowaniu. Certyfikaty kontroli pochodzenia produktu muszą być ważne przez cały okres obowiązywania pozwolenia na używanie oznakowania ekologicznego UE. Właściwe organy ponownie sprawdzają certyfikaty po upływie dwunastu miesięcy od daty wydania pozwolenia na używanie oznakowania ekologicznego UE.

W stosownych przypadkach wnioskodawca dostarcza zdjęcie w wysokiej rozdzielczości przedstawiające opakowanie handlowe, na którym wyraźnie widać informacje dotyczące biopochodnych tworzyw sztucznych. W celu ustalenia zawartości biopochodnego węgla pierwiastkowego w polimerach syntetycznych i materiałach z tworzyw sztucznych wykorzystanych w produkcji, oddzielnej części składowej lub opakowaniu stosuje się normy bazujące na metodach radiowęglowych takie jak EN 16640, EN 16785 lub ASTM D 6866-12. W przypadku gdy nie można zastosować metod radiowęglowych, dopuszcza się stosowanie metody bilansu masy, o ile zapewniony jest wysoki poziom przejrzystości i odpowiedzialności, potwierdzony uzgodnionymi normami.

Wyklucza się stosowanie zakupionych certyfikatów opartych na systemie certyfikatów zbywalnych, aby umożliwić identyfikowalność surowców będących biopochodnymi tworzywami sztucznymi. Dowody zakupu surowców będących biopochodnymi tworzywami sztucznymi muszą opierać się na procesach zgodnych z systemami segregacji lub bilansu masy.

W przypadku gdy system certyfikacji nie wymaga jednoznacznie, aby cały surowiec pierwotny pochodził od gatunków niemodyfikowanych genetycznie, należy to wykazać za pomocą dodatkowych dowodów.

Kryterium 6. Efektywne wykorzystanie surowców w produkcji produktu końcowego

Wymogi tego kryterium stosuje się do zakładu montażu produktu końcowego.

Ilość odpadów wytworzonych w procesie produkcji i pakowania produktów końcowych, przekazywanych na składowisko lub do spalania bez odzysku energii, nie może przekraczać:

- a) 8 % masy produktu końcowego w przypadku tamponów,
- b) 4 % masy produktu końcowego w przypadku wszystkich pozostałych produktów.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca musi potwierdzić spełnienie powyższych wymogów.

Wnioskodawca dostarcza dowody dotyczące ilości odpadów, które nie zostały ponownie wykorzystane w ramach procesu produkcyjnego lub których nie przetworzono na materiały lub energię.

Wnioskodawca przedstawia informacje na temat wszystkich poniższych elementów:

- a) masy produktu i opakowania,
- b) wszystkich strumieni odpadów powstałych podczas wytwarzania,
- c) odpowiednich technik przetwarzania frakcji odzyskanych odpadów oraz frakcji usuwanych odpadów przekazywanych na składowisko lub do spalania.

Ilość odpadów przekazanych na składowisko lub do spalania bez odzysku energii oblicza się jako różnicę między ilością odpadów wytworzonych a ilością odpadów odzyskanych (ponownie użytych, poddanych recyklingowi itp.).

⁽¹⁵⁾ Chodzi tu o obecnie dostępne metody omówione powyżej.

Kryterium 7. Substancje objęte wyłączeniami i ograniczeniami**7.1. Ograniczenia dotyczące substancji sklasyfikowanych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1272/2008**

Kryterium to ma zastosowanie do produktu końcowego oraz wszelkich jego części składowych.

O ile w tabeli 8 nie przewidziano odstępstwa, produkt końcowy ani żadne jego części składowe nie mogą zawierać substancji obecnych w składzie produktu (występujących pojedynczo lub w mieszaninach), którym przypisano jakiegokolwiek klasy zagrożenia, kategorie zagrożenia i kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia określone w tabeli 6, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008.

Tabela 6

Klasy i kategorie zagrożenia oraz powiązane zwroty wskazujące rodzaj zagrożenia objęte wyłączeniami

Rakotwórcze, mutagenne lub działające szkodliwie na rozrodczość	
Kategoria 1 A i 1B	Kategoria 2
H340 Może powodować wady genetyczne	H341 Podejrzewa się, że powoduje wady genetyczne
H350 Może powodować raka	H351 Podejrzewa się, że powoduje raka
H350i Wdychanie może powodować raka	-
H360F Może działać szkodliwie na płodność	H361f Podejrzewa się, że działa szkodliwie na płodność
H360D Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki	H361d Podejrzewa się, że działa szkodliwie na dziecko w łonie matki
H360FD Może działać szkodliwie na płodność. Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki	H361fd Podejrzewa się, że działa szkodliwie na płodność. Podejrzewa się, że działa szkodliwie na dziecko w łonie matki
H360Fd Może działać szkodliwie na płodność. Podejrzewa się, że działa szkodliwie na dziecko w łonie matki	H362 Może działać szkodliwie na dzieci karmione piersią
H360Df Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki. Podejrzewa się, że działa szkodliwie na płodność	
Toksyczność ostra	
Kategoria 1 i 2	Kategoria 3
H300 Połknięcie grozi śmiercią	H301 Działa toksycznie po połknięciu
H310 Grozi śmiercią w kontakcie ze skórą	H311 Działa toksycznie w kontakcie ze skórą
H330 Wdychanie grozi śmiercią	H331 Działa toksycznie w następstwie wdychania
H304 Połknięcie i dostanie się przez drogi oddechowe może grozić śmiercią	EUH070 Działa toksycznie w kontakcie z oczami
Działanie toksyczne na narządy docelowe	
Kategoria 1	Kategoria 2
H370 Powoduje uszkodzenie narządów	H371 Może spowodować uszkodzenie narządów
H372 Powoduje uszkodzenie narządów poprzez długotrwałe lub powtarzane narażenie	H373 Może powodować uszkodzenie narządów poprzez długotrwałe lub narażenie powtarzane
Działanie uczulające na układ oddechowy i skórę	
Kategoria 1 A	Kategoria 1B
H317 Może powodować reakcję alergiczną skóry	H317 Może powodować reakcję alergiczną skóry

H334 Może powodować objawy alergii lub astmy lub trudności w oddychaniu w następstwie wdychania	H334 Może powodować objawy alergii lub astmy lub trudności w oddychaniu w następstwie wdychania
Substancje zaburzające funkcjonowanie układu hormonalnego, mające wpływ na zdrowie człowieka i środowisko	
Kategoria 1	Kategoria 2
EUH380: Może powodować zaburzenie funkcjonowania układu hormonalnego u ludzi	EUH381: Podejrzewa się, że powoduje zaburzenie funkcjonowania układu hormonalnego u ludzi
EUH430: Może powodować zaburzenie funkcjonowania układu hormonalnego w środowisku	EUH431: Podejrzewa się, że powoduje zaburzenie funkcjonowania układu hormonalnego w środowisku
Trwałe, wykazujące zdolność do bioakumulacji i toksyczne	
PBT	vPvB
EUH440: Akumuluje się w środowisku i organizmach żywych, w tym u ludzi	EUH441: W znacznym stopniu akumuluje się w środowisku i organizmach żywych, w tym u ludzi
Trwałe, mobilne i toksyczne	
PMT	vPvM
EUH450: Może powodować długotrwałe i rozproszone zanieczyszczenie zasobów wodnych	EUH451: Może powodować bardzo długotrwałe i rozproszone zanieczyszczenie zasobów wodnych

Produkt końcowy ani żadne jego części składowe nie mogą ponadto zawierać substancji obecnych w składzie produktu (występujących pojedynczo lub w mieszaninach) w stężeniu większym niż 0,010 % (wagowo), którym przypisano jakiegokolwiek klasy zagrożenia, kategorii zagrożenia i kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia określone w tabeli 7, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 – o ile w tabeli 8 nie przewidziano odstępstwa.

Tabela 7

Klasy i kategorie zagrożenia oraz powiązane zwroty wskazujące rodzaj zagrożenia objęte ograniczeniami

Stwarza zagrożenie dla środowiska wodnego	
Kategoria 1 i 2	Kategoria 3 i 4
H400 Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne	H412 Działa szkodliwie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki
H410 Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki	H413 Może powodować długotrwałe szkodliwe skutki dla organizmów wodnych
H411 Działa toksycznie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki	
Stwarza zagrożenie dla warstwy ozonowej	
H420 Działa szkodliwie na zdrowie publiczne i środowisko poprzez niszczące oddziaływanie na ozon w górnej warstwie atmosfery	

Tabela 8

Odstępstwa od ograniczeń dotyczących substancji objętych klasyfikacją zharmonizowaną zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008

Rodzaj substancji	Klasa zagrożenia, kategoria i zwrot wskazujący rodzaj zagrożenia będące przedmiotem odstępstwa	Warunki odstępstwa
2-metylo-2H-izotiazol-3-on (MIT)	H400, H314, H301, H311, H318, H410, H330 i H317	Tylko w tuszach rozpuszczalnych w wodzie i w stężeniu niższym niż 15 ppm w tuszu (przed zastosowaniem) oraz niższym niż 0,1 ppm w produkcie końcowym. Tusz musi spełniać wymogi określone w ramach kryterium 7.3.4.
Dibenzoesan glikolu dipropylenowego	H412	Tylko w klejach topliwych, które są używane do oznaczania wilgotności
Substancje i mieszaniny sklasyfikowane w ramach klasyfikacji zharmonizowanej jako H304	H304	Substancje o lepkości poniżej 20,5 cSt w temperaturze 40 °C.
Ditlenek tytanu (nanopostać)	H351	Tylko w przypadku zastosowania jako pigment. Nie może być stosowany w postaci proszku w produktach w spryskiwaczu.

Zwroty wskazujące rodzaj zagrożenia odnoszą się na ogół do substancji. Jeżeli jednak nie można uzyskać informacji dotyczących substancji, stosuje się zasady dotyczące klasyfikacji mieszanin.

Z powyższego wymogu wyłącza się stosowanie substancji lub mieszanin, które zostały zmodyfikowane chemicznie podczas procesu produkcji, tak aby nie występowały już żadne istotne zagrożenia, w odniesieniu do których substancja lub mieszanina została sklasyfikowana na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1272/2008.

Kryterium to nie ma zastosowania do:

- substancji nieobjętych zakresem rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, jak określono w art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia,
- substancji objętych przepisami art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 określającego kryteria pozwalające na wyłączenie substancji objętych załącznikiem V do tego rozporządzenia z wymogów dotyczących rejestracji, dalszych użytkowników i oceny.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza podpisaną deklarację zgodności z kryterium 7.1 wraz z odpowiednimi oświadczeniami producentów części składowych, wykazem wszystkich użytych substancji chemicznych, odpowiednimi kartami charakterystyki lub deklaracją dostawcy substancji chemicznych oraz wszelkimi odpowiednimi deklaracjami potwierdzającymi spełnienie wymogu.

W przypadku substancji objętych ograniczeniem i niemożliwych do uniknięcia zanieczyszczeń o objętej ograniczeniami klasyfikacji, aby oszacować ilość objętych ograniczeniami substancji lub zanieczyszczeń pozostałych w produkcie końcowym, stosuje się stężenie objętych ograniczeniami substancji lub zanieczyszczeń oraz przyjęty współczynnik retencji 100 %. W produkcie chemicznym mogą być obecne zanieczyszczenia w ilości do 0,0100 % m/m, chyba że zastosowanie mają dodatkowe ograniczenia zgodnie z kryterium 7.3.8. Substancje, o których wiadomo, że są uwalniane lub ulegają rozkładowi z substancji obecnych w składzie produktu, uważa się za substancje obecne w składzie produktu, a nie za zanieczyszczenia.

Należy przedłożyć uzasadnienia wszelkich odstępstw od współczynnika retencji 100 % (np. odparowanie rozpuszczalnika) lub modyfikacji chemicznej objętej ograniczeniem zanieczyszczenia.

W przypadku substancji zwolnionych z obowiązku spełnienia kryterium 7.1 (zob. załączniki IV i V do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006) do wykazania zgodności wystarcza stosowna deklaracja wnioskodawcy.

Ponieważ jedno pozwolenie na używanie oznakowania ekologicznego UE może obejmować szereg produktów lub potencjalnych produktów wykorzystujących te same chemikalia technologiczne, obliczenia wystarczy przedstawić jedynie dla każdego zanieczyszczenia w odniesieniu do objętego pozwoleniem produktu lub jego części składowej o najgorszej charakterystyce (np. części składowej najbardziej zadrukowanej w przypadku badania na obecność tuszów o objętej ograniczeniami klasyfikacji).

Dowolny dostawca w łańcuchu dostaw wnioskodawcy może również bezpośrednio dostarczyć właściwym organom wymienione powyżej dowody.

7.2. **Substancje wzbudzające szczególnie duże obawy (SVHC)**

Kryterium to ma zastosowanie do produktu końcowego oraz wszelkich jego części składowych.

Produkt końcowy ani żadne jego części składowe nie mogą zawierać substancji obecnych w składzie produktu (występujących pojedynczo lub w mieszaninach) spełniających kryteria, o których mowa w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, zidentyfikowanych zgodnie z procedurą opisaną w art. 59 tego rozporządzenia i umieszczonych na liście kandydackiej substancji wzbudzających szczególnie duże obawy oczekujących na pozwolenie.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza podpisaną deklarację potwierdzającą, że produkt końcowy ani żadne jego części składowe nie zawierają żadnych substancji wzbudzających szczególnie duże obawy. Do deklaracji dołącza się karty charakterystyki wszystkich dostarczonych chemikaliów i materiałów wykorzystywanych do produkcji produktu końcowego i jego części składowych.

Wykaz substancji zidentyfikowanych jako substancje wzbudzające szczególnie duże obawy i znajdujących się na liście kandydackiej zgodnie z art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 znajduje się pod adresem:

<https://www.echa.europa.eu/candidate-list-table>.

Odniesienia do tego wykazu dokonuje się z datą złożenia wniosku o oznakowanie ekologiczne UE.

W przypadku niemożliwych do uniknięcia zanieczyszczeń zidentyfikowanych jako substancje wzbudzające szczególnie duże obawy, aby oszacować ilość zanieczyszczenia substancją wzbudzającą szczególnie duże obawy pozostałego w produkcie końcowym, stosuje się stężenie zanieczyszczenia oraz przyjęty współczynnik retencji 100 %. W produkcie chemicznym mogą być obecne zanieczyszczenia w ilości do 0,0100 % m/m, chyba że zastosowanie mają dodatkowe ograniczenia zgodnie z kryterium 7.3.8. Substancje, o których wiadomo, że są uwalniane lub ulegają rozkładowi z substancji obecnych w składzie produktu, uważa się za substancje obecne w składzie produktu, a nie za zanieczyszczenia.

Należy przedłożyć uzasadnienia wszelkich odstępstw od współczynnika retencji 100 % (np. odparowanie rozpuszczalnika) lub modyfikacji chemicznej zanieczyszczenia substancją wzbudzającą szczególnie duże obawy.

7.3. **Inne szczególne ograniczenia**

7.3.1. *Określone substancje objęte wyłączeniami*

Kryterium to ma zastosowanie do produktu końcowego oraz wszelkich jego części składowych.

Do produktu chemicznego stosowanego w produkcie końcowym ani w żadnych jego częściach składowych nie mogą być dodawane (pojedynczo lub w mieszaninach) następujące substancje:

- a) 5-chloro-2-metylo-4-izotiazolin-3-on (CMIT);
- b) akrylamid w superchłonnych polimerach;
- c) alkilofenole etoksyłowane (APEO) i inne pochodne alkilofenoli [1]. Dopuszczalne są przeciwutleniające fenolowe z zawadą przestrzenną o masie cząsteczkowej > 600 g/mol;
- d) środki przeciwbakteryjne (np. nanosrebro i triklosan);
- e) formaldehyd i substancje uwalniające formaldehyd [2];
- f) piżma nitrowe i piżma policykliczne;
- g) związki cynoorganiczne stosowane jako katalizatory w produkcji silikonu;
- h) parabeny;
- i) ftalany [3];
- j) substancje zidentyfikowane jako mające właściwości zaburzające funkcjonowanie układu hormonalnego;
- k) substancje uznane za potencjalne substancje zaburzające funkcjonowanie układu hormonalnego umieszczone w kategorii 1 lub 2 na unijnej liście priorytetowej substancji, które mają być dalej badane pod kątem zaburzeń funkcjonowania układu hormonalnego.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza podpisaną deklarację zgodności z tym kryterium, w stosownych przypadkach popartą deklaracjami dostawców. Substancje wymienione w ramach tego kryterium są dozwolone tylko jako zanieczyszczenia, i to w stężeniach niższych niż 0,0100 % m/m w produkcie chemicznym, chyba że zastosowanie mają dodatkowe ograniczenia zgodnie z kryterium 7.3.8. Substancje, o których wiadomo, że są uwalniane lub ulegają rozkładowi z substancji obecnych w składzie produktu, uważa się za substancje obecne w składzie produktu, a nie za zanieczyszczenia.

[Uwagi:

- [1] Nazwa substancji = „Alkyl phenol”, na stronie: <https://echa.europa.eu/es/advanced-search-for-chemicals>
- [2] Stosowanie formaldehydu i substancji uwalniających formaldehyd w spoiwach jest regulowane w ramach kryterium 7.3.5.
- [3] Ftalan diizononylu (DINP) może być dozwolony, jeśli jest stosowany w preparatach klejowych w maksymalnym stężeniu 0,010 % m/m w preparacie klejowym.]

7.3.2. Substancje zapachowe

Kryterium to ma zastosowanie do produktu końcowego, wszelkich jego części składowych, oddzielnych części składowych oraz do opakowania.

Do produktu końcowego, jakiegokolwiek jego części składowej ani do oddzielnych części składowych, ani też do opakowania nie można dodawać substancji zapachowych.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza podpisaną deklarację zgodności z tym kryterium.

7.3.3. Emulsje

Kryterium to ma zastosowanie do produktu końcowego oraz wszelkich jego części składowych.

W produkcie ani w żadnej jego części składowej nie można stosować emulsji.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza podpisaną deklarację zgodności z powyższym kryterium.

7.3.4. Tusze i barwniki

Kryterium to ma zastosowanie do produktu końcowego oraz wszelkich jego części składowych. Wymóg nie dotyczy oddzielnych części składowych, opakowań handlowych ani kart charakterystyki produktu.

- a) Nie barwi się ani nie zadrukowuje produktu końcowego ani żadnych jego części składowych.
- b) Następujące części składowe są wyłączone z tego wymogu i mogą być barwione lub zadrukowywane:
  - (i) sznurki tamponów;
  - (ii) systemy zamykania;
  - (iii) materiały, które nie są w bezpośrednim kontakcie ze skórą, jeśli dany barwnik lub tusz pełni konkretne funkcje (np. zmniejszenie widoczności produktów przez białą lub jasną odzież, wskazanie stref przyczepienia taśm przyklepnych, wskazanie wilgotności, wskazanie tylnej części produktu) lub służy celom dekoracyjnym.

W takich przypadkach zawartość antymonu, arsenu, baru, kadmu, chromu, ołowiu, rtęci, selenu, pierwszorzędowych amin aromatycznych i polichlorowanego bifenylu występujących jako zanieczyszczenie w barwnikach i tuszach nie może przekraczać wartości granicznych określonych w rezolucji Rady Europy AP (89) 1 w sprawie stosowania barwników w materiałach z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi ⁽¹⁶⁾.

Stosowane barwniki muszą ponadto spełniać następujące wymogi:

- a) w przypadku zastosowania w materiałach z tworzyw sztucznych: wymogi określone w zaleceniu BfR nr IX dotyczącym barwników do tworzyw sztucznych i innych polimerów stosowanych w towarach ⁽¹⁷⁾ lub załączniku 2 ⁽¹⁸⁾ i załączniku 10 ⁽¹⁹⁾ do rozporządzenia szwajcarskiego nr 817.023.21;
- b) w przypadku zastosowania w materiałach celulozowych: wymogi określone w zaleceniu BfR nr XXXVI dotyczącym papieru i tektury przeznaczonych do kontaktu z żywnością ⁽²⁰⁾.

Stosowane barwniki i tusze muszą również spełniać wymogi określone w ramach kryteriów 7.1 i 7.2.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza podpisaną deklarację zgodności z powyższym kryterium, w stosownych przypadkach popartą deklaracjami dostawców.

W przypadku stosowania barwników lub tuszy ich obecność uzasadnia się poprzez wskazanie szczególnej funkcji, jaką mają spełniać, oraz przedstawia się dokumenty potwierdzające, że zanieczyszczenia w barwniku lub tuszu spełniają wymogi określone w rezolucji Rady Europy AP (89) 1, a stosowane barwniki są zatwierdzone zgodnie z zaleceniem BfR nr IX dotyczącym barwników do tworzyw sztucznych i innych polimerów stosowanych w towarach, załącznikiem 2 i załącznikiem 10 do rozporządzenia szwajcarskiego nr 817.023.21 lub zaleceniem BfR nr XXXVI, dotyczącym papieru i tektury przeznaczonych do kontaktu z żywnością.

7.3.5. Dodatkowe ograniczenia mające zastosowanie do spoiw

Zawartość wolnego formaldehydu w utwardzonym spoiwie (kleju) nie może przekraczać 10 ppm. Górny limit zawartości formaldehydu wytworzonego w trakcie produkcji spoiwa wynosi 250 ppm, przy pomiarze w nowo wytworzonej dyspersji polimerowej. Kleje termoplastyczne są zwolnione z tego wymogu.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza podpisaną deklarację zgodności z powyższym kryterium, w stosownych przypadkach popartą deklaracjami dostawców, oraz karty charakterystyki każdej substancji/mieszaniny wraz ze wskazaniem ich stężenia w spoiwie.

Wnioskodawca dostarcza również wyniki badań zawartości formaldehydu przeprowadzonych zgodnie z metodą badawczą ISO 14184-1:2011 lub równoważną.

7.3.6. Superchłonne polimery (SAP)

Superchłonne polimery użyte w produkcji:

- a) zawierają maksymalnie 1 000 ppm pozostałości monomerów [4], których klasyfikacja obejmuje zwroty wskazujące rodzaj zagrożenia H wymienione w kryterium 7.1. W przypadku poliakrylanu sodu limit ten stosuje się do sumy nieprzereagowanego kwasu akrylowego i związków sieciujących;
- b) mogą zawierać najwyżej 10 % (w/w) ekstraktów rozpuszczalnych w wodzie [5] i spełniających kryteria 7.1, 7.2 i 7.3.1. W odniesieniu do poliakrylanu sodu dotyczy to monomerów i oligomerów kwasu akrylowego o masie cząsteczkowej mniejszej niż masa cząsteczkowa superchłonnego polimeru zgodnie z normą ISO 17190;
- c) nie mogą zawierać akrylamidu.

⁽¹⁶⁾ Rada Europy, Komitet Ministrów, rezolucja AP (89) 1 w sprawie stosowania barwników w materiałach z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością. Dostępne pod adresem: <https://rm.coe.int/16804f8648>.

⁽¹⁷⁾ <https://www.bfr.bund.de/cm/349/IX-Colorants-for-Plastics-and-other-Polymers-Used-in-Commodities.pdf>

⁽¹⁸⁾ https://www.blv.admin.ch/dam/blv/fr/dokumente/lebensmittel-und-ernaehrung/rechts-und-vollzugsgrundlagen/lebensmittel-recht2017/anhang2-verordnung-materialien-kontakt-lm-gg.pdf.download.pdf/Annexe_2.pdf.

⁽¹⁹⁾ <https://www.blv.admin.ch/dam/blv/en/dokumente/lebensmittel-und-ernaehrung/rechts-und-vollzugsgrundlagen/lebensmittel-recht2017/anhang10-verordnung-materialien-kontakt-lm-gg.pdf.download.pdf/Annex-10-ordinance-fdha-materials-and-articles-intended-to-come-into-contact-with-food-stuffs.pdf>.

⁽²⁰⁾ <https://www.dssmith.com/contentassets/1bbf9877253f458aa0eed26b76f2d705/360-english.pdf>

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza podpisaną deklarację zgodności z powyższym kryterium, w stosownych przypadkach popartą deklaracjami dostawców, oraz karty charakterystyki każdej substancji/mieszaniny wraz ze wskazaniem ich stężenia w produkcie końcowym.

Wnioskodawca dostarcza ponadto oświadczenie od dostawcy dokumentujące skład superchłonnych polimerów wykorzystanych w produkcie oraz ilość ekstraktu rozpuszczalnego w wodzie w superchłonnych polimerach. Do deklaracji załącza się karty charakterystyki lub wyniki badań ze wskazaniem pozostałości monomerów zawartych w SAP oraz ich ilości. Zalecane metody badania to ISO 17190 i WSP 210. Ilości objęte badaniem w odniesieniu do pozostałości monomerów i ekstraktów rozpuszczalnych są uśrednione na podstawie powtarzanych pomiarów przeprowadzonych w określonym czasie. Należy opisać zastosowane metody analiz i częstotliwość pomiarów na potrzeby analiz oraz podać informacje o laboratoriach, w których je przeprowadzono.

[Uwagi:

[4] Pozostałości monomerów to suma nieprzereagowanego kwasu akrylowego i związków sieciujących.

[5] Ekstrakty rozpuszczalne w wodzie obecne w SAP to monomery i oligomery kwasu akrylowego o masie cząsteczkowej mniejszej niż masa cząsteczkowa SAP oraz sole.]

7.3.7. Silikon

Kryterium to ma zastosowanie do paska zabezpieczającego.

- a) Nie można stosować powłok silikonowych na bazie rozpuszczalników.
- b) Mieszanina silikonowa [6] nie może zawierać oktamytylocyklotetrasiloksanu D4 (CAS 556-67-2), dekametylocyklopentasiloksanu D5 (CAS 541-02-6) ani dodekametylocykloheksasiloksanu D6 (CAS 540-97-6) w stężeniach powyżej 800 ppm (0,08 % m/m). Stężenie graniczne 800 ppm stosuje się do każdej substancji oddzielnie.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z niniejszym kryterium, podpisaną przez producenta paska zabezpieczającego, do której załącza kartę charakterystyki.

[Uwaga:

[6] Mieszanina silikonowa w tym przypadku oznacza płynną mieszaninę złożoną z co najmniej dwóch surowców silikonowych, która jest stosowana jako powłoka na papierze ochronnym lub folii ochronnej stosowanych jako pasek zabezpieczający na niektórych wyrobach higienicznych dla kobiet (np. wkładkach higienicznych i podpaskach) lub na pieluchach dziecięcych.]

7.3.8. Inne substancje potencjalnie niebezpieczne

Kryterium to ma zastosowanie do zanieczyszczeń w produkcie końcowym.

Wymienione poniżej substancje chemiczne nie mogą być obecne w produkcie końcowym w stężeniu wyższym niż wskazane w tabeli 9.

Tabela 9

Wykaz substancji chemicznych podlegających ograniczeniom

Substancje	Ograniczenia
Formaldehyd	< 16 ppm
Dibenzo-p-dioksyny („PCDD”): 2,3,7,8-TCDD; 1,2,3,7,8-PeCDD; 1,2,3,4,7,8-HxCDD; 1,2,3,6,7,8-HxCDD; 1,2,3,7,8,9-HxCDD; 1,2,3,4,6,7,8-HpCDD; OCDD	Suma TEQ wykrytych kongenerów PCDD, PCDF i DLPCB < 2 ng/kg
Dibenzofurany („PCDF”): 2,3,7,8-TCDF; 1,2,3,7,8-PeCDF; 2,3,4,7,8-PeCDF; 1,2,3,4,7,8-HxCDF; 1,2,3,6,7,8-HxCDF; 1,2,3,7,8,9-HxCDF; 2,3,4,6,7,8-HxCDF; 1,2,3,4,6,7,8-HpCDF; 1,2,3,4,7,8,9-HpCDF; OCDF	
DLPCBs: PCB 77; PCB 81; PCB 126; PCB 169; PCB 105; PCB 114; PCB 118; PCB 123; PCB 156; PCB 157; PCB 167; PCB 189	

Substancje	Ograniczenia
WWA	
Benzo[a]antracen; benzo[a]piren; benzo[e]piren; chryzen; benzo[b]fluoranten; benzo[k]fluoranten; dibenzo[a,h]antracen; benzo[j]fluoranten; benzo[g,h,i]perylene; indeno[1,2,3-cd]piren; fenantren; piren; antracen; fluoranten; naftalen	Każdy WWA < 0,2 mg/kg Łącznie WWA < 1 mg/kg
Fenole	
Bisfenol A	< 0,02 %
Dietoksylian nonylofenylu	< 10 mg/kg
Nonylofenol	< 10 mg/kg
Ftalany	
DINP, DEHP, DNOP, DIDP, BBP, DBP, DiBP, DIHP, BMEP, DPP/DIPP, DnPP, DnHP, DMP, DHNUP, DCHP, DHxP, DIHxP, DIOp, DPrP, DNP, kwas 1,2-benzenodikarboksylowy, di-C6-10 estry alkilowe kwasu 1,2-benzenodikarboksylowego, mieszane diestry decylu oraz heksylu i oktylu	< 0,01 % każda
Pestycydy	
Glifosat	< 0,5 mg/kg
AMPA – kwas aminometylofosfonowy	< 0,5 mg/kg
Kwintocen	< 0,5 mg/kg
Heksachlorobenzen	< 0,5 mg/kg
Związki cynoorganiczne	
Tributylocyna	< 2 ppb
Inne związki cynoorganiczne: monobutylocyna; dibutylocyna; trifenyllocyna; dioktylocyna; monooktylocyna	Każdy związek cynoorganiczny < 10 ppb
Metale ciężkie	
Antymon	< 30 mg/kg
Kadm	< 0,1 mg/kg
Chrom	< 1 mg/kg
Ołów	< 0,2 mg/kg
Rtęć	< 0,02 mg/kg

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza podpisaną deklarację zgodności z powyższym kryterium, w stosownych przypadkach popartą deklaracjami dostawców.

Wnioskodawca dostarcza dodatkowo wyniki analiz produktu końcowego. Badania należy przeprowadzić na reprezentatywnym produkcie. W przypadku produktów produkowanych w identyczny sposób (np. produkty higieniczne różnych rozmiarów) wystarczy przeprowadzić badania jednego rozmiaru produktu. Ewentualnie analizy można przeprowadzić oddzielnie dla każdego z materiałów wchodzących w skład końcowego (reprezentatywnego) produktu. Należy opisać zastosowane metody pomiarów na potrzeby analiz oraz podać datę wykonania tych pomiarów i informacje o laboratoriach, w których przeprowadzono analizy. Zalecane metody badawcze to NWSP 360.1R0 lub równoważne na potrzeby przygotowania próbki, NWSP 360.2R0 lub równoważne na potrzeby ekstrakcji analitów oraz NWSP 360.3R0 lub równoważne na potrzeby analizy instrumentalnej. Pomiarów przeprowadza się co najmniej raz w roku.

Kryterium 8. Opakowanie

W ramach tego kryterium określono wymogi dotyczące opakowań handlowych i zbiorczych.

Nie stosuje się opakowań zbiorczych lub stosuje się opakowania zbiorcze wykonane wyłącznie z kartonu lub papieru.

a) Tektura lub papier wykorzystywane do produkcji opakowań

Opakowania handlowe z tektury lub papieru muszą zawierać co najmniej 40 % materiału pochodzącego z recyklingu.

Opakowania zbiorcze z tektury lub papieru muszą zawierać co najmniej 80 % materiału pochodzącego z recyklingu.

Pozostała część składu (100 % minus zawartość materiałów z recyklingu) tektury lub papieru wykorzystywanych do produkcji opakowań handlowych i zbiorczych musi posiadać ważne certyfikaty zrównoważonej gospodarki leśnej wydane w ramach systemu certyfikacji prowadzonego przez niezależne strony trzecie, takiego jak FSC, PEFC lub równoważnego. Organy certyfikacji wydające certyfikaty zrównoważonej gospodarki leśnej muszą być akredytowane/uznane przez ten system certyfikacji.

b) Tworzywa sztuczne wykorzystywane do produkcji opakowań

— Do dnia 31 grudnia 2026 r. należy zapewnić, aby opakowania handlowe wykonane z tworzyw sztucznych zawierały co najmniej 20 % materiału pochodzącego z recyklingu.

— Począwszy od dnia 1 stycznia 2027 r., opakowania handlowe wykonane z tworzyw sztucznych będą musiały zawierać co najmniej 35 % materiału pochodzącego z recyklingu.

c) Możliwość recyklingu

Opakowania handlowe (z kartonu/papieru albo tworzywa sztucznego) i opakowania zbiorcze (z kartonu lub papieru) muszą w co najmniej 95 % (wagowo) składać się z materiałów nadających się do recyklingu, przy czym 5 % pozostałych materiałów powinno być kompatybilne z procesami recyklingu.

d) Wymogi dodatkowe

— Nie dopuszcza się stosowania opakowań kompozytowych (handlowych i zbiorczych), mieszanych tworzyw sztucznych ani powlekania kartonu lub papieru tworzywami sztucznymi lub metalami.

— Na opakowaniu handlowym podaje się informację o zawartości materiałów z recyklingu w opakowaniach handlowych i zbiorczych oraz o możliwości ich recyklingu.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza 1) podpisaną deklarację zgodności, w której określa procentową zawartość materiałów z recyklingu w opakowaniu handlowym i – w stosownych przypadkach – opakowaniu zbiorczym; 2) deklarację zgodności, w której określa możliwość recyklingu opakowań handlowych i opakowań zbiorczych oraz 3) zdjęcie w wysokiej rozdzielczości przedstawiające opakowanie handlowe, na którym wyraźnie widać informacje dotyczące zawartości materiałów z recyklingu w opakowaniach handlowych i zbiorczych oraz możliwości ich recyklingu.

W przypadku opakowań handlowych właściwe organy ponownie sprawdzają deklarację zgodności, w której określono procentową zawartość tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, po 1 stycznia 2027 r.

Wnioskodawca dostarcza zweryfikowane dokumenty księgowe, z których wynika, że pozostała część składu (100 % minus zawartość materiałów z recyklingu) tektury lub papieru wykorzystywanych do produkcji opakowań handlowych i zbiorczych jest określona jako materiał certyfikowany zgodnie z obowiązującymi systemami FSC, PEFC lub równoważnymi. Zweryfikowane dokumenty księgowe muszą być ważne przez cały okres obowiązywania pozwolenia na używanie oznakowania ekologicznego UE. Właściwe organy ponownie sprawdzają dokumenty księgowe po upływie dwunastu miesięcy od daty wydania pozwolenia na używanie oznakowania ekologicznego UE.

Zawartość materiałów z recyklingu jest weryfikowana na podstawie norm EN 45557 lub ISO 14021, natomiast możliwość recyklingu jest weryfikowana na podstawie norm EN 13430 lub ISO 18604.

Zawartość tworzyw sztucznych z recyklingu w opakowaniu musi być zgodna z normami dotyczącymi łańcucha kontroli pochodzenia produktu, takimi jak ISO 22095 lub EN 15343. Dopuszcza się stosowanie metod równoważnych, jeżeli zostaną one uznane za równoważne przez stronę trzecią, i dołącza się do nich szczegółowe wyjaśnienia potwierdzające spełnienie tego wymogu oraz odpowiednie dokumenty uzupełniające. Należy dostarczyć faktury potwierdzające zakup materiału pochodzącego z recyklingu.

Ponadto należy zbadać możliwość recyklingu (dostępność i kompatybilność w procesie recyklingu) opakowań za pomocą standardowych protokołów badań. Możliwość recyklingu opakowań z tektury lub papieru ocenia się w drodze badania podatności na ponowne rozwłóknianie i w tym przypadku wnioskodawca musi wykazać podatność tektury lub papieru na ponowne rozwłóknianie, oraz dostarczyć odpowiednie wyniki badań przeprowadzonych zgodnie z metodą PTS-RH 021, systemem oceny ATICELCA 501 lub równoważnymi standardowymi metodami, które są akceptowane przez właściwy organ jako zapewniające dane o równoważnej jakości naukowej. Dopuszcza się stosowanie systemów segregacji lub kontrolowanego mieszania, takich jak RecyClass, jako niezależnych systemów certyfikacji opakowań z tworzyw sztucznych prowadzonych przez osoby trzecie. Dopuszcza się stosowanie metod równoważnych, jeżeli zostaną one uznane za równoważne przez stronę trzecią.

Kryterium 9. Wskazówki dotyczące stosowania i usuwania produktu oraz opakowania

Instrukcje stosowania produktu końcowego umieszcza się na opakowaniu lub w formie drukowanej lub cyfrowej ulotki

Na opakowaniu handlowym muszą znajdować się wskazówki dotyczące usuwania opakowania handlowego, opakowania zbiorczego (jeśli występuje) i oddzielnych części składowych oraz wskazówki dotyczące usuwania zużytego produktu. Na opakowaniu handlowym umieszcza się następujące informacje w formie instrukcji pisemnej lub wizualnych symboli:

- że opakowania handlowego, opakowania zbiorczego (jeżeli występuje), oddzielnych części składowych i zużytego produktu nie należy splukiwać w toaletach, oraz
- jak prawidłowo usunąć opakowanie handlowe, opakowanie zbiorcze (jeżeli występuje), oddzielne części składowe i zużyty produkt.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza zdjęcie w wysokiej rozdzielczości przedstawiające instrukcję użytkowania produktu.

Wnioskodawca dostarcza zdjęcie w wysokiej rozdzielczości przedstawiające opakowanie handlowe, na którym wyraźnie widać informacje dotyczące usuwania.

Kryterium 10. Zdarność do użycia i jakość produktu

Efektywność/jakość produktu końcowego musi być zadowalająca i odpowiadać co najmniej produktom, które zostały już wprowadzone do obrotu.

Zdarność do użycia badana jest pod kątem właściwości i parametrów podanych w tabeli 10. Jeśli określone zostały progi wydajności, należy ich przestrzegać.

Tabela 10

Właściwości i parametry opisujące stopień zdarności do użycia testowanego produktu

Właściwość	Wymagane badanie (próg wydajności)			
	Pieluszki dziecięce	Podpaski higieniczne dla kobiet	Tampony	Wkładki laktacyjne
Test praktyczny	U1. Absorpcja i ochrona przed wyciekami ⁽¹⁾	Badanie przez panel konsumentów (80 % konsumentów uczestniczących w badaniu produktu uznało jego wydajność za zadowalającą)		
	U2. Suchość skóry	Badanie przez panel konsumentów (80 % konsumentów uczestniczących w badaniu produktu uznało jego wydajność za zadowalającą)	Nie dotyczy	Podobnie jak w przypadku pieluszek dziecięcych i podasek higienicznych dla kobiet
	U3. Dopasowanie i wygoda	Badanie przez panel konsumentów (80 % konsumentów uczestniczących w badaniu produktu uznało jego wydajność za zadowalającą)		
	U4. Ogólna wydajność	Badanie przez panel konsumentów (80 % konsumentów uczestniczących w badaniu produktu uznało jego wydajność za zadowalającą)		

Właściwość		Wymagane badanie (próg wydajności)			
		Pieluszki dziecięce	Podpaski higieniczne dla kobiet	Tampony	Wkładki laktacyjne
Testy techniczne	T1. Absorpcja i ochrona przed wyciekami ⁽¹⁾	Wskaźnik absorpcji i chłonność przed wyciekami	Metoda sztucznej pochwy	Podobnie jak w przypadku pieluszek dziecięcych i podpasek higienicznych dla kobiet	
	T2. Suchość skóry ⁽¹⁾	Pomiar przesnaskórkowej utraty wody (TEWL), metoda ponownego nawilżania lub badanie korneometrem	Nie dotyczy	Podobnie jak w przypadku pieluszek dziecięcych i podpasek higienicznych dla kobiet	

⁽¹⁾ Wkładki higieniczne mające na celu ochronę bielizny damskiej (cienkie wkładki higieniczne) są wyłączone z tych wymogów.

Ocena i weryfikacja:

Dostarcza się sprawozdanie z testów praktycznych i technicznych. Sprawozdanie z testów musi zawierać co najmniej opis zastosowanych metod testowych, wyników testów i danych. Testy przeprowadzają laboratoria uprawnione do wdrażania systemów zarządzania jakością.

Testy przeprowadza się w odniesieniu do konkretnego rodzaju i rozmiaru produktów, których dotyczy wnioski o oznakowanie ekologiczne UE. Niemniej jednak, jeżeli można wykazać, że produkty mają te same wyniki, przeprowadza się testy tylko dla jednego rozmiaru lub reprezentatywnej próby różnych rozmiarów dla każdego wzoru produktu.

Aby zagwarantować powtarzalność wyników, należy zachować szczególną ostrożność, jeśli chodzi o pobieranie próbek, transport i przechowywanie produktów. Ze względu na ryzyko zmiany wydajności produktów lub opakowań zaleca się, aby nie dokonywać anonimizacji produktów ani ich przepakowywania w neutralne opakowania, chyba że taką zmianę można wykluczyć.

Informacje dotyczące badań są udostępniane właściwym organom z zachowaniem zasad poufności. Wyniki badań należy objaśnić i przedstawić z użyciem języka, jednostek i symboli, które są zrozumiałe dla użytkownika. Określa się następujące elementy: miejsce i datę przeprowadzenia testów; kryteria wyboru testowanych produktów i ich reprezentatywność; testowane właściwości oraz – w stosownych przypadkach – powody nieuwzględnienia innych właściwości; zastosowane metody testów oraz ich ewentualne ograniczenia. Należy przedstawić jednoznaczne wytyczne dotyczące wykorzystania wyników badań.

Dodatkowe wytyczne na potrzeby testów praktycznych:

- Pobieranie próbek, przebieg testów, rekrutacja uczestników paneli i analiza wyników testów powinny być zgodne z przyjętymi praktykami statystycznymi (AFNOR Q 34-019, ASTM E 1958-07E 1 lub równoważnymi).
- Każdy produkt oceniany jest na podstawie kwestionariusza. Testowanie ma trwać co najmniej 72 godziny, a gdy jest to możliwe — cały tydzień, oraz należy przeprowadzać je w normalnych warunkach stosowania produktu;
- Zalecana liczba testujących wynosi co najmniej 30 (w przypadku produktów o specjalnym przeznaczeniu lub nieprzeznaczonych dla jednej płci). Wszystkie osoby biorące udział w badaniu powinny być aktualnymi użytkownikami konkretnego rodzaju/rozmiaru testowanego produktu.
- W przypadku gdy produkt nie jest specjalnie przeznaczony dla danej płci, stosunek przedstawicieli poszczególnych płci wynosi 1:1.
- W badaniu uczestniczy grupa osób reprezentujących proporcjonalnie różne grupy konsumentów obecnych na rynku. Należy jasno określić wiek, państwo i płeć.
- W teście nie uczestniczą osoby chore ani osoby z przewlekłymi chorobami skóry. W przypadkach osób, które zachorują w czasie trwania badania, należy wskazać to w kwestionariuszu — odpowiedzi takiej osoby nie są brane pod uwagę przy ocenie.
- W przypadku wszystkich testów praktycznych (wchłanianie i ochrona przed przeciekaniem, suchość skóry, dopasowanie i wygoda oraz ogólna wydajność) 80 % testujących produkt konsumentów powinno ocenić jego wydajność jako zadowalającą, a każdy konsument powinien przyznać powyżej 60 punktów (w skali od 1 do 100). Ewentualnie 80 % konsumentów uczestniczących w testach powinno ocenić produkt jako dobry lub bardzo dobry (przy pięciu możliwościach określenia jakości: bardzo słaba, słaba, średnia, dobra, bardzo dobra).
- Po zakończeniu oceny przez użytkowników wyniki poddaje się obróbce statystycznej.
- Należy przekazać informacje o czynnikach zewnętrznych, takich jak marka, udziały w rynku i reklama, które mogą mieć wpływ na postrzeganie wydajności produktu.

Dodatkowe wymogi dotyczące testów technicznych:

- metody testów powinny być w możliwie szerokim zakresie odpowiednie dla danego produktu, odtwarzalne i rygorystyczne,
- należy przetestować przynajmniej pięć próbek. Średnie wyniki przedstawia się wraz ze wskazaniem standardowego odchylenia.
- Testy techniczne zalecane w przypadku wkładek do karmienia są takie same jak w przypadku pieluszek dla dzieci i pod-pasek higienicznych dla kobiet.

Należy dołączyć opis produktu i informacje dotyczące jego masy, wymiarów i cech budowy zgodnie z informacjami podanymi w treści wniosku dotyczącej ogólnej oceny i weryfikacji.

Kryterium 11. Społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw w odniesieniu do aspektów pracy

W ramach tego kryterium określono wymogi mające zastosowanie do zakładu końcowego montażu chłonnych środków higienicznych.

Uwzględniając trójstronną deklarację zasad dotyczących przedsiębiorstw międzynarodowych i polityki społecznej Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) ⁽²¹⁾, inicjatywę ONZ Global Compact (filar 2) ⁽²²⁾, wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka ⁽²³⁾ oraz wytyczne OECD dla przedsiębiorstw międzynarodowych ⁽²⁴⁾, wnioskodawca uzyskuje weryfikację osoby trzeciej, popartą audytami na miejscu, stwierdzającą, że w zakładzie końcowego montażu produktu przestrzegano obowiązujących zasad zawartych w wymienionych dokumentach międzynarodowych i w przepisach uzupełniających wymienionych poniżej.

Podstawowe konwencje MOP:

(i) praca dzieci:

- Konwencja dotycząca najniższego wieku dopuszczenia do zatrudnienia z 1973 r. (nr 138),
- Konwencja dotycząca zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci z 1999 r. (nr 182);

(ii) praca przymusowa lub obowiązkowa:

- Konwencja dotycząca pracy przymusowej lub obowiązkowej z 1930 r. (nr 29) i protokół z 2014 r. do Konwencji dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej,
- Konwencja o zniesieniu pracy przymusowej z 1957 r. (nr 105);

(iii) wolność zrzeszania się i prawo do rokowań zbiorowych:

- Konwencja dotycząca wolności związkowej i ochrony praw związkowych z 1948 r. (nr 87),
- Konwencja dotycząca stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych z 1949 r. (nr 98);

(iv) dyskryminacja:

- Konwencja dotycząca jednakowego wynagrodzenia dla pracujących mężczyzn i kobiet za pracę jednakowej wartości z 1951 r. (nr 100),
- Konwencja dotycząca dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu z 1958 r. (nr 111);

Przepisy uzupełniające:

(v) godziny pracy:

- Konwencja MOP dotycząca ograniczenia czasu pracy do ośmiu godzin dziennie i czterdziestu ośmiu godzin tygodniowo w zakładach przemysłowych z 1919 r. (nr 1),
- Konwencja MOP o odpoczynku tygodniowym w zakładach przemysłowych z 1921 r. (nr 14);

(vi) wynagrodzenie:

- Konwencja MOP dotycząca metod ustalania płac minimalnych z 1970 r. (nr 131),
- Konwencja dotycząca corocznych płatnych urlopów (zrewidowana) z 1970 r. (nr 132);

⁽²¹⁾ ILO NORMLEX (<http://www.ilo.org/dyn/normlex/en>) oraz pomocnicze wytyczne.

⁽²²⁾ Inicjatywa ONZ Global Compact (filar 2), <https://www.unglobalcompact.org/what-is-gc/participants/141550>.

⁽²³⁾ Wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka, <https://www.unglobalcompact.org/library/2>.

⁽²⁴⁾ Wytyczne OECD dla przedsiębiorstw międzynarodowych, <https://www.oecd.org/daf/inv/mne/48004323.pdf>.

— płaca zapewniająca utrzymanie: Wnioskodawca dopilnowuje, aby płace (z wyłączeniem wszelkich podatków, premii, dodatków lub wynagrodzeń za godziny nadliczbowe) za normalny tygodniowy czas pracy (nieprzekraczający 48 godzin) były wystarczające do zaspokojenia podstawowych potrzeb (zakwaterowanie, energia, żywność, odzież, opieka zdrowotna, edukacja, woda pitna, opieka nad dziećmi i transport) pracownika i czteroosobowej rodziny oraz aby zapewniały dochód rozporządzalny. Wdrażanie jest poddawane audytowi z zastosowaniem wytycznych SA8000⁽²⁵⁾ dotyczących wynagrodzenia;

(vii) bezpieczeństwo i higiena pracy:

- Konwencja MOP dotycząca bezpieczeństwa przy używaniu substancji i preparatów chemicznych w pracy z 1981 r. (nr 170),
- Konwencja MOP dotycząca bezpieczeństwa, zdrowia pracowników i środowiska pracy z 1990 r. (nr 155),
- Konwencja MOP dotycząca ochrony pracowników przed zagrożeniami zawodowymi w miejscach pracy, spowodowanymi zanieczyszczeniem powietrza, hałasem i wibracją z 1977 r. (nr 148);

(viii) ochrona socjalna i włączenie społeczne:

- Konwencja MOP dotycząca opieki lekarskiej i zasiłków chorobowych z 1969 r. (nr 130),
- Konwencja MOP dotycząca minimalnych norm zabezpieczenia społecznego z 1952 r. (nr 102),
- Konwencja MOP dotycząca świadczeń z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej z 1964 r. (nr 121),
- Konwencja MOP o traktowaniu pracowników obcych na równi z krajowymi w zakresie odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki przy pracy z 1925 r. (nr 19),
- Konwencja MOP dotycząca ochrony macierzyństwa z 2000 r. (nr 183);

(ix) uzasadnione zwolnienie:

- Konwencja MOP dotycząca rozwiązania stosunku pracy z inicjatywy pracodawcy z 1982 r. (nr 158).

W miejscach, w których prawo do wolności zrzeszania się i rokowań zbiorowych jest ograniczone na mocy prawa, przedsiębiorstwo nie ogranicza pracownikom możliwości tworzenia alternatywnych mechanizmów zgłaszania skarg i ochrony swoich praw w odniesieniu do warunków pracy i warunków zatrudnienia, a także uznaje legalne organizacje pracownicze, z którymi może nawiązać dialog na temat kwestii związanych z miejscem pracy.

Proces audytu obejmuje konsultacje z lokalnymi, niezależnymi od branży zewnętrznymi organizacjami zainteresowanych stron, w tym związkami zawodowymi, organizacjami społecznymi, organizacjami pozarządowymi i ekspertami z dziedziny pracy. Konstrukttywne konsultacje odbywają się z udziałem co najmniej dwóch zainteresowanych stron z dwóch różnych podgrup. W miejscach, w których prawo krajowe nie może zapewnić odpowiedniej społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw na podstawie wyżej wymienionych konwencji międzynarodowych, proces audytu obejmuje audyty przeprowadzane przez stronę trzecią, polegające na niezapowiedzianych inspekcjach na miejscu dokonywanych przez niezależne od branży osoby oceniające.

W okresie obowiązywania pozwolenia na używanie oznakowania ekologicznego UE wnioskodawca publikuje w internecie zbiorcze wyniki i najważniejsze wnioski z audytów (w tym szczegółowe informacje dotyczące: a) liczby i charakteru przypadków poważnego naruszenia praw pracowniczych oraz zasad BHP; b) strategii remediacji – w przypadkach gdy remediacja obejmuje zapobieganie według wytycznych ONZ; c) oceny podstawowych przyczyn uporczywego naruszenia praw, wynikającej z konsultacji z zainteresowanymi stronami – z kim przeprowadzono konsultacje, jakie kwestie poruszono, jaki miało to wpływ na plan działań naprawczych), aby udostępnić zainteresowanym konsumentom informacje na temat swojej działalności.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca wykazuje zgodność z tymi wymogami poprzez dostarczenie kopii najnowszej wersji swojego kodeksu postępowania, który musi być zgodny z powyższymi przepisami, oraz kopii uzupełniających sprawozdań z audytu w odniesieniu do każdego zakładu końcowego montażu produktu dla modeli, które mają zostać objęte oznakowaniem ekologicznym, oraz podaje link do publikacji wyników i ustaleń w internecie.

Audyty na miejscu prowadzone przez osoby trzecie są przeprowadzane przez wykwalifikowanych audytorów w celu oceny, czy zakłady produkcyjne spełniają normy społeczne i określone w kodeksach postępowania lub – w państwach gdzie ratyfikowano Konwencję nr 81 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącą inspekcji pracy w przemyśle i handlu z 1947 r., a nadzór MOP wykazuje, że krajowy system inspekcji pracy jest skuteczny⁽²⁶⁾ i zakres systemów inspekcji obejmuje obszary wymienione powyżej⁽²⁷⁾ – przez inspektorów pracy wyznaczanych przez organ publiczny.

⁽²⁵⁾ Social Accountability International, Social Accountability 8000 International Standard, <http://www.sa-intl.org>.

⁽²⁶⁾ Zob. przypis 21.

⁽²⁷⁾ Zob. przypis 21.

Można przedstawić ważne poświadczenia z systemów lub inspekcji stron trzecich, które przeprowadzają audyt zgodności z mającymi zastosowanie zasadami wymienionych podstawowych konwencji MOP oraz z dodatkowymi przepisami dotyczącymi godzin pracy, wynagrodzenia oraz zdrowia i bezpieczeństwa, a także konsultacji z zainteresowanymi stronami. W dniu składania wniosku poświadczenia te nie mogą być starsze niż 12 miesięcy.

Kryterium 12. Informacje widniejące na oznakowaniu ekologicznym UE

Oznakowanie ekologiczne UE może być umieszczone na opakowaniu handlowym produktu. Jeśli stosowana jest nieobowiązkowa etykieta z polem tekstowym, zawiera ona następujące trzy oświadczenia:

- „Zaprojektowane w celu zmniejszenia wpływu na środowisko”,
- „Spełnia surowe wymogi dotyczące substancji szkodliwych”,
- „Potwierdzona skuteczność”.

Wnioskodawca postępuje zgodnie z instrukcjami stosowania logo oznakowania ekologicznego UE przedstawionymi w wytycznych dotyczących logo oznakowania ekologicznego UE:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z powyższym wymogiem oraz zdjęcie w wysokiej rozdzielczości przedstawiające opakowanie handlowe produktu, na którym wyraźnie widać etykietę, numer rejestracji/pozwolenia oraz – w razie potrzeby – oświadczenia, które można umieścić na opakowaniu wraz z etykietą.

ZAŁĄCZNIK II

Kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE kubeczkom menstruacyjnym wielokrotnego użytku

Kryteria oznakowania ekologicznego UE są ukierunkowane na dostępne na rynku kubeczki menstruacyjne wielokrotnego użytku, które są najlepsze pod względem efektywności środowiskowej. Kryteria dotyczą głównych czynników wpływu na środowisko związanych z cyklem życia tych produktów i kładą nacisk na aspekty gospodarki o obiegu zamkniętym.

Wymogi w zakresie oceny i weryfikacji

Aby oznakowanie ekologiczne UE zostało przyznane konkretnemu produktowi, musi on spełniać każdy z wymogów. Wnioskodawca przedstawia pisemne potwierdzenie spełnienia wszystkich kryteriów.

W ramach każdego kryterium podano szczegółowe wymogi w zakresie oceny i weryfikacji.

W przypadku gdy w celu wykazania zgodności z kryteriami wnioskodawca jest zobowiązany do dostarczenia deklaracji, dokumentacji, analiz, sprawozdań z badań lub innych dowodów, mogą one pochodzić odpowiednio od wnioskodawcy lub od jego dostawcy (dostawców).

Właściwe organy uznają na zasadzie preferencyjnej zaświadczenia wydane przez organy akredytowane zgodnie z właściwą normą zharmonizowaną dla laboratoriów badawczych i kalibracyjnych oraz weryfikację przez organy akredytowane zgodnie z właściwą normą zharmonizowaną dla organów certyfikujących produkty, procesy i usługi.

W stosownych przypadkach można stosować metody badania inne niż metody wskazane dla każdego z kryteriów, jeżeli właściwy organ oceniający wniosek uzna je za metody równoważne.

W stosownych przypadkach właściwe organy mogą wymagać odpowiedniej dokumentacji uzupełniającej i mogą przeprowadzać niezależne weryfikacje.

Właściwe organy należy powiadamiać o zmianach dostawców i miejsc produkcji w przypadku produktów, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE, załączając odpowiednie informacje umożliwiające sprawdzenie ciągłej zgodności z kryteriami.

Warunkiem wstępnym jest spełnienie przez produkt wszystkich odpowiednich wymogów prawnych państwa (państw), w którym (w których) produkt ma zostać wprowadzony do obrotu. Wnioskodawca oświadcza, że produkt spełnia ten wymóg.

Wraz z wnioskiem o przyznanie oznakowania ekologicznego UE przekazuje się następujące informacje:

- a) opis produktu ze wskazaniem masy poszczególnych jednostek produktu i masy całkowitej produktu;
- b) opis opakowania handlowego, w stosownych przypadkach ze wskazaniem jego masy całkowitej;
- c) opis opakowania zbiorczego, w stosownych przypadkach ze wskazaniem jego masy całkowitej;
- d) opis oddzielnych części składowych ze wskazaniem masy tych poszczególnych części;
- e) części składowe, materiały i wszelkie substancje zastosowane w produkcji ze wskazaniem masy poszczególnych substancji oraz, w stosownych przypadkach, numerów CAS poszczególnych substancji.

Do celów niniejszego załącznika stosuje się następujące definicje:

- 1) „dodatki” oznaczają substancje dodawane do części składowych, materiałów lub produktu końcowego w celu poprawy lub zachowania niektórych jego właściwości;
- 2) „opakowanie kompozytowe” oznacza jednostkę opakowania składającą się z co najmniej dwóch różnych materiałów, z wyłączeniem materiałów wykorzystanych w etykietach, zamknięciach i zabezpieczeniach, które nie mogą być ręcznie oddzielone i tworzą w związku z tym integralną całość;
- 3) „opakowanie zbiorcze”, zwane również „opakowaniem drugorzędym”, oznacza opakowanie mające stanowić w punkcie sprzedaży zestaw określonej liczby towarów jednostkowych, niezależnie od tego czy są one sprzedawane w takiej postaci użytkownikowi końcowemu, czy też służą zaopatrywaniu punktów sprzedaży lub tworzeniu jednostek magazynowych lub dystrybucyjnych, oraz takie, które można zdjąć z produktu bez naruszania jego cech;
- 4) „zanieczyszczenia” oznaczają pozostałości, substancje skażające i zanieczyszczające itp. z produkcji, w tym produkcji surowców, pozostające w surowcu/składniku lub w produkcie chemicznym (stosowanym w produkcie końcowym i wszelkich jego częściach składowych) w stężeniach poniżej 100 ppm (0,0100 % m/m, 100 mg/kg);

- 5) „substancja obecna w składzie produktu” oznacza każdą substancję zawartą w produkcie chemicznym (stosowanym w produkcie końcowym i wszelkich jego częściach składowych), w tym dodatki (np. konserwanty i stabilizatory) zawarte w surowcach. Substancje, o których wiadomo, że są uwalniane z substancji obecnych w składzie produktu w ustabilizowanych warunkach wytwarzania (np. formaldehyd i aryloaminy) również uznaje się za substancje obecne w składzie produktu;
- 6) „opakowania” oznaczają wyroby z dowolnych materiałów, przeznaczone do przechowywania, ochrony, przenoszenia, dostarczania lub prezentacji produktów, które to wyroby można rozróżnić ze względu na format w zależności od ich funkcji, materiału i konstrukcji, w tym:
  - a) wyroby, które zawierają, utrzymują lub chronią produkt przez jego cały cykl życia, nie będąc integralną częścią produktu, a które są przeznaczone do jednoczesnego użycia, spożycia lub usunięcia wraz z produktem;
  - b) części składowe i elementy pomocnicze wyrobu, o którym mowa w lit. a), które są złączone z tym wyrobem;
  - c) elementy pomocnicze wyrobów, o których mowa w lit. a), przyczepione bezpośrednio lub przymocowane do produktu, które spełniają funkcje opakowania, nie będąc integralną częścią produktu, i które są przeznaczone do jednoczesnego użycia, spożycia lub usunięcia wraz z produktem itp.;
- 7) „materiały z tworzyw sztucznych”, zwane również „tworzywami sztucznymi”, oznaczają polimery w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, do których mogły zostać dodane dodatki lub inne substancje i które mogą funkcjonować jako główne strukturalne części składowe produktów końcowych lub opakowań, z wyjątkiem polimerów naturalnych, które nie zostały chemicznie zmodyfikowane;
- 8) „polimer” oznacza substancję składającą się z cząsteczek stanowiących sekwencję jednego lub kilku rodzajów jednostek monomeru. Cząsteczki takie muszą charakteryzować się statystycznym rozkładem masy cząsteczkowej w pewnym zakresie, a różnice w masie cząsteczkowej powinny wynikać przede wszystkim z różnic w liczbie jednostek monomeru w cząsteczce. Polimer zawiera: a) cząsteczki stanowiące prostą większość wagową, które zawierają co najmniej trzy jednostki monomeru związane kowalencyjnie z co najmniej jeszcze jedną jednostką monomeru lub z innym reagentem; b) cząsteczki niestanowiące prostej większości wagowej wśród cząsteczek o tej samej masie cząsteczkowej. W kontekście tej definicji „jednostka monomeru” oznacza przereagowaną formę monomeru w polimerze, zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu (WE) nr 1907/2006;
- 9) „możliwość recyklingu” oznacza ilość (masę lub wartość procentową) danego wyrobu, którą można poddać recyklingowi;
- 10) „zawartość materiałów z recyklingu” oznacza część wyrobu (pod względem powierzchni, długości, objętości lub masy) pochodzącą z materiałów pokonsumenckich lub przedkonsumenckich pochodzących z recyklingu. W tym przypadku wyrób może oznaczać produkt lub opakowanie;
- 11) „recykling”, zgodnie z art. 3 dyrektywy 2008/98/WE, oznacza jakikolwiek proces odzysku, w ramach którego materiały odpadowe są ponownie przetwarzane w produkty, materiały lub substancje wykorzystywane w pierwotnym celu lub innych celach. Obejmuje to ponowne przetwarzanie materiału organicznego, ale nie obejmuje odzysku energii i ponownego przetwarzania na materiały, które mają być wykorzystane jako paliwa lub do celów wypełniania wyrobisk;
- 12) „opakowanie handlowe”, zwane również „opakowaniem bezpośrednim”, oznacza opakowanie mające stanowić towar jednostkowy, składający się z produktów i opakowania, sprzedawany użytkownikowi końcowemu lub konsumentowi w punkcie sprzedaży;
- 13) „oddzielna część składowa”, zwana również „dodatkową częścią składową”, oznacza część składową opakowania, która jest oddzielna od głównej części jednostki opakowania i może być wykonana z innego materiału, wymaga całkowitego i trwałego oddzielenia od głównej jednostki opakowania w celu uzyskania dostępu do produktu i jest zwykle wyrzucana wcześniej niż jednostka opakowania i oddzielnie od niej. W przypadku kubeczków menstruacyjnych wielokrotnego użytku jest to każda część składowa (pełniąca funkcję ochronną lub higieniczną), która jest usuwana przed użyciem produktu, np. torebka lub woreczek, z którymi kubeczki menstruacyjne są zwykle sprzedawane;
- 14) „substancje zidentyfikowane jako mające właściwości zaburzające funkcjonowanie układu hormonalnego”, zwane również substancjami zaburzającymi funkcjonowanie układu hormonalnego, oznaczają substancje, które zostały zidentyfikowane jako substancje zaburzające gospodarkę hormonalną (skutki dla zdrowia ludzkiego lub dla środowiska) zgodnie z art. 57 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 (lista kandydacka substancji wzbudzających szczególnie duże obawy oczekujących na pozwolenie) lub z rozporządzeniem (UE) nr 528/2012 lub z rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009 lub z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008;

- 15) „polimery syntetyczne” oznaczają substancje wielkocząsteczkowe, inne niż masa celulozowa, celowo uzyskiwane w wyniku:
- procesu polimeryzacji, takiego jak poliaddycja lub polikondensacja, lub w wyniku podobnego procesu łączenia monomerów lub innych substancji wyjściowych;
  - modyfikacji chemicznej naturalnych lub syntetycznych makrocząsteczek;
  - fermentacji mikrobiologicznej.

Kryterium 1. Emisje podczas produkcji surowca

1.1. *Emisje pyłu i chlorków do atmosfery*

a) Emisje pyłu

- (i) Wymóg ten ma zastosowanie wyłącznie do silikonów.

Przy składowaniu i przenoszeniu surowca, jakim jest krzem pierwiastkowy, stosuje się co najmniej jedną z poniższych technik:

- przechowywanie krzemu pierwiastkowego w silosach (po rozdrobnieniu);
- przechowywanie krzemu pierwiastkowego w osłoniętych pomieszczeniach, chronionych przed deszczem i wiatrem (po rozdrobnieniu);
- stosowanie urządzeń wyposażonych w okapy i kanały wychwytyjące niezorganizowane emisje pyłu podczas przenoszenia krzemu pierwiastkowego do miejsca składowania (po rozdrobnieniu);
- utrzymywanie ciśnienia atmosferycznego w rozdrabniarce na poziomie nieco niższym niż ciśnienie atmosferyczne.

- (ii) Wymóg ten ma zastosowanie zarówno do silikonów, jak i do innych elastomerów.

Średnia roczna ilość zorganizowanych emisji pyłu nie może przekraczać 5 mg/Nm³. Emisje pyłu należy stale monitorować.

b) Emisje chlorków

- (i) Wymóg ten ma zastosowanie wyłącznie do silikonów.

Gazy odlotowe z etapów procesu z zastosowaniem chlorku metylu, syntezy bezpośredniej i destylacji poddaje się utlenianiu termicznemu, a następnie oczyszczaniu na mokro. Dopuszcza się spalanie związków chlorowanych w procesie utleniania termicznego.

- (ii) Wymóg ten ma zastosowanie do elastomerów niebędących silikonami.

Emisje polichlorowanych dibenzodioksyn (PCDD) i dibenzofuranów (PCDF) nie mogą przekraczać 0,01 ng TEQ/Nm³ (średnia w okresie pobierania próbek). Monitorowanie emisji PCDD/PCDF powinno odbywać się co sześć miesięcy.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z wymogiem 1.1 wydaną przez dostawcę surowca. W deklaracji należy ponadto wykazać zgodność z:

- kryterium 1.1 lit. a) ppkt (i) – dostawca silikonu określa technikę stosowaną w zakładzie i przedstawia zdjęcia lub opisy techniczne jako dane uzupełniające;
- kryterium 1.1 lit. a) ppkt (ii) – dostawca surowca dostarcza wyniki pomiarów emisji pyłu wykonanych w zakładzie ze wskazaniem średniej rocznej wielkości emisji pyłu. Akceptowane metody to: EN 15267-1, EN 15267-2, EN 15267-3, EN 15267-4, EN 13284-1 i EN 13284-2. W przypadku produkcji silikonów pomiar musi obejmować co najmniej rozdrabnianie, składowanie i przenoszenie krzemu pierwiastkowego;
- kryterium 1.1 lit. b) ppkt (i) – dostawca silikonu dostarcza szczegółowych informacji na temat przetwarzania gazów odlotowych z etapów procesu z zastosowaniem chlorku metylu, syntezy bezpośredniej i destylacji;
- kryterium 1.1 lit. b) ppkt (ii) – dostawca surowców dostarcza wyniki pomiarów emisji PCDD/PCDF dla gazów oczyszczonych. Akceptowane metody to: EN 1948-1, EN 1948-2 i EN 1948-3.

1.2. *Emisje miedzi i cynku do wody*

Kryterium to ma zastosowanie wyłącznie do silikonów.

Ścieki z etapu produkcji polidimetylosiloksanu (PDMS) poddaje się wstępnemu oczyszczeniu metodą strącania lub flokulacji w warunkach alkalicznych, a następnie sedymentacji i filtracji. Obejmuje to:

- a) odwadnianie osadu przed jego usunięciem; oraz
- b) odzyskiwanie pozostałości metali w formie stałej w zakładach odzysku metali.

Stężenie miedzi w oczyszczonych ściekach nie może przekraczać 0,5 mg/l, natomiast stężenie cynku nie może przekraczać 2 mg/l.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z kryterium 1.2 wydaną przez dostawcę silikonu oraz dokument potwierdzający, że zakład stosuje system oczyszczania ścieków obejmujący etap strącania/flokulacji, po którym następuje etap sedymentacji. Dostawca silikonu dostarcza ponadto wyniki pomiarów ilości miedzi i cynku w oczyszczonych ściekach.

1.3. *Emisje CO₂*

Kryterium to ma zastosowanie wyłącznie do silikonów.

Emisje CO₂ z produkcji silikonu nie mogą przekraczać 6,58 kg na kilogram silikonu, łącznie z emisjami związanymi z produkcją energii elektrycznej (na terenie zakładu lub poza nim). Emisje CO₂ obejmują wszystkie źródła energii nieodnawialnej wykorzystywane podczas produkcji silikonu. Przy obliczaniu emisji CO₂ ze źródeł energii stosuje się wartości referencyjne emisji zgodnie z tabelą 1. W stosownych przypadkach współczynniki emisji CO₂ dla innych źródeł energii można znaleźć w załączniku VI do rozporządzenia (UE) 2018/2066, natomiast współczynniki emisji CO₂ dla energii elektrycznej z sieci powinny być zgodne z rozporządzeniem delegowanym (UE) 2019/331.

Tabela 1

Wartości referencyjne dla emisji CO₂ z różnych źródeł energii

Paliwo	Emisje CO ₂	Jednostka	Podstawa prawna
Węgiel	94,6	g CO ₂ kopalny/MJ	Rozporządzenie (UE) 2018/2066
Ropa naftowa	73,3	g CO ₂ kopalny/MJ	Rozporządzenie (UE) 2018/2066
Olej opałowy 1	74,1	g CO ₂ kopalny/MJ	Rozporządzenie (UE) 2018/2066
Olej opałowy 2–5	77,4	g CO ₂ kopalny/MJ	Rozporządzenie (UE) 2018/2066
LPG	63,1	g CO ₂ kopalny/MJ	Rozporządzenie (UE) 2018/2066
gaz ziemny	56,1	g CO ₂ kopalny/MJ	Rozporządzenie (UE) 2018/2066
Energia elektryczna z sieci	376	g CO ₂ kopalny/kWh	Rozporządzenie (UE) 2019/331

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza dane i szczegółowe obliczenia dotyczące emisji CO₂ z produkcji silikonu.

Dane dotyczące emisji CO₂ obejmują emisje ze wszystkich źródeł energii wykorzystywanych przy produkcji surowca, w tym z produkcji energii elektrycznej (na terenie zakładu lub poza nim).

Przy obliczaniu emisji CO₂ energię ze źródeł odnawialnych zakupioną i stosowaną w procesie produkcji uznaje się za zeroemisyjną. W przypadku spalania biomasy oznacza to, że musi ona spełniać odpowiednie kryteria dotyczące zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w dyrektywie (UE) 2018/2001. Wnioskodawca dostarcza stosowną dokumentację pozwalającą na stwierdzenie, że taka energia jest faktycznie stosowana w zakładzie lub została zakupiona ze źródeł zewnętrznych (kopia umowy i faktura wskazująca udział energii ze źródeł odnawialnych w zakupionej energii elektrycznej).

Okres do celów obliczeń lub bilansu masy jest oparty na cyklu produkcyjnym trwającym 12 miesięcy. Obliczenia powtarza się co roku. W przypadku nowych lub przebudowanych zakładów produkcyjnych obliczenia przeprowadza się na podstawie co najmniej 45 kolejnych dni stabilnej pracy zakładu. Obliczenia są reprezentatywne dla odpowiedniego cyklu produkcyjnego.

W przypadku energii elektrycznej z sieci energetycznej stosuje się przedstawioną powyżej wartość (europejska średnia), chyba że wnioskodawca przedstawi dokumentację pozwalającą na przyjęcie określonej wartości właściwej dla jego dostawców energii elektrycznej (kontrakt na dostawę określonej ilości energii elektrycznej lub certyfikowanej energii elektrycznej). W takim przypadku wnioskodawca może stosować tę wartość zamiast wartości podanej. Dokumentacja użyta jako dowód zgodności z niniejszym kryterium obejmuje specyfikacje techniczne, które wskazują wartość średnią (np. kopia kontraktu).

Kryterium 2. Środowiskowe zarządzanie produkcją

Wszystkie zakłady produkujące zarówno surowce (silikon lub inne elastomery), jak i produkty końcowe muszą posiadać systemy wdrażania:

- a) oszczędności wody. System gospodarowania wodą jest udokumentowany lub opisany i zawiera informacje dotyczące przynajmniej następujących kwestii: monitorowanie przepływów wody; dokumentowanie wody obiegowej w systemach zamkniętych; oraz cele i założenia ciągłego doskonalenia dotyczące zmniejszenia ilości wytwarzanych ścieków i wskaźników optymalizacji (w stosownych przypadkach, tj. jeżeli w zakładzie wykorzystuje się wodę);
- b) zintegrowanego gospodarowania odpadami, w formie planu ustalenia priorytetowych wariantów oczyszczania innych niż unieszkodliwianie w odniesieniu do wszystkich odpadów wytwarzanych w zakładzie produkcyjnym, oraz zapewnienia zgodności z hierarchią postępowania z odpadami w odniesieniu do zapobiegania, ponownego użycia, recyklingu, odzysku i ostatecznego unieszkodliwiania odpadów. Plan gospodarki odpadami jest udokumentowany lub opisany i zawiera informacje dotyczące przynajmniej następujących kwestii: segregowanie różnych frakcji odpadów; postępowanie z materiałami nadającymi się do recyklingu pochodzącymi ze strumienia odpadów innych niż niebezpieczne oraz gromadzenie, segregowanie i wykorzystywanie tych odpadów; odzysk materiałów do innych zastosowań; postępowanie z odpadami niebezpiecznymi, gromadzenie, segregowanie i unieszkodliwianie tych odpadów zgodnie z przepisami właściwych lokalnych i krajowych organów regulacyjnych, oraz cele i założenia ciągłego doskonalenia dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów, ponownego użycia, recyklingu oraz odzyskiwania frakcji odpadów, których powstaniu nie można zapobiec (w tym odzyskiwania energii);
- c) optymalizacji efektywności energetycznej i zarządzania energią. System zarządzania energią dotyczy wszystkich urządzeń zużywających energię, w tym maszyn, oświetlenia oraz systemów chłodniczych i klimatyzacyjnych. System zarządzania energią obejmuje środki służące poprawie efektywności energetycznej i zawiera informacje dotyczące przynajmniej następujących kwestii: opracowanie i wdrożenie planu gromadzenia danych dotyczących energii w celu określenia kluczowych danych liczbowych dotyczących energii, analiza zużycia energii, która zawiera wykaz systemów, procesów i instalacji zużywających energię, określenie stosowanych środków na rzecz bardziej efektywnego wykorzystania energii, cele i założenia ciągłe dotyczące zmniejszenia zużycia energii.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wydaną przez 1) producenta surowców (silikonu lub innych elastomerów) oraz 2) producenta kubeczków menstruacyjnych wielokrotnego użytku. Do deklaracji dołącza się sprawozdanie zawierające szczegółowy opis procedur stosowanych przez dostawców w celu spełnienia wymogów w każdym odnośnym zakładzie zgodnie z normami takimi jak ISO 14001 lub ISO 50001 w odniesieniu do planów gospodarowania wodą, odpadami i energią elektryczną.

Jeżeli gospodarowanie odpadami jest zlecane na zewnątrz, podwykonawca również dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium.

Uznaje się, że wnioskodawcy zarejestrowani w unijnym systemie ekozarządzania i audytu (EMAS) lub posiadający certyfikat przyznany zgodnie z normą ISO 14001, ISO 50001, EN 16247 lub równoważną normą/równoważnym systemem spełniają te wymogi, jeśli:

- a) wprowadzenie planów gospodarowania wodą, odpadami i energią elektryczną dotyczących odnośnych zakładów produkcji zostało udokumentowane w deklaracji środowiskowej EMAS; lub

- b) wprowadzenie planów gospodarowania wodą, odpadami i energią elektryczną dotyczących odnośnych zakładów produkcji jest w wystarczającym stopniu uwzględnione w normie ISO 14001, ISO 50001, EN 16247 lub równoważnej normie/równoważnym systemie.

Kryterium 3. Efektywne wykorzystanie surowców w produkcji produktu końcowego

Wymogi tego kryterium stosuje się do zakładu wytwarzającego produkt końcowy.

Ilość odpadów wytworzonych w procesie produkcji i pakowania produktów końcowych, przekazywanych na składowisko lub do spalania bez odzysku energii, nie może przekraczać 4 % masy produktów końcowych.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca musi potwierdzić spełnienie powyższego wymogu.

Wnioskodawca dostarcza dowody dotyczące ilości odpadów, które nie zostały ponownie wykorzystane w ramach procesu produkcyjnego lub których nie przetworzono na materiały lub energię.

Wnioskodawca przedstawia informacje na temat wszystkich poniższych elementów:

- masy produktu i opakowania,
- wszystkich strumieni odpadów powstałych podczas wytwarzania, oraz
- odpowiednich technik przetwarzania frakcji odzyskanych odpadów oraz frakcji usuwanych odpadów przekazywanych na składowisko lub do spalania.

Ilość odpadów przekazanych na składowisko lub do spalania bez odzysku energii oblicza się jako różnicę między ilością odpadów wytworzonych a ilością odpadów odzyskanych (ponownie użytych, poddanych recyklingowi itp.).

Kryterium 4. Substancje objęte wyłączeniami i ograniczeniami

4.1. Ograniczenia dotyczące substancji sklasyfikowanych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1272/2008

Kryterium to ma zastosowanie do produktu końcowego oraz wszelkich jego części składowych.

O ile w tabeli 4 nie przewidziano odstępstwa, produkt końcowy ani żadne jego części składowe nie mogą zawierać substancji obecnych w składzie produktu (występujących pojedynczo lub w mieszaninach), którym przypisano jakiegokolwiek klasy zagrożenia, kategorie zagrożenia i kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia określone w tabeli 2, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008.

Tabela 2

Klasy i kategorie zagrożenia oraz powiązane zwroty wskazujące rodzaj zagrożenia objęte wyłączeniami

Rakotwórcze, mutagenne lub działające szkodliwie na rozrodczość	
Kategoria 1 A i 1B	Kategoria 2
H340 Może powodować wady genetyczne	H341 Podejrzewa się, że powoduje wady genetyczne
H350 Może powodować raka	H351 Podejrzewa się, że powoduje raka
H350i Wdychanie może powodować raka	-
H360F Może działać szkodliwie na płodność	H361f Podejrzewa się, że działa szkodliwie na płodność
H360D Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki	H361d Podejrzewa się, że działa szkodliwie na dziecko w łonie matki
H360FD Może działać szkodliwie na płodność. Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki	H361fd Podejrzewa się, że działa szkodliwie na płodność. Podejrzewa się, że działa szkodliwie na dziecko w łonie matki
H360Fd Może działać szkodliwie na płodność. Podejrzewa się, że działa szkodliwie na dziecko w łonie matki	H362 Może działać szkodliwie na dzieci karmione piersią
H360Df Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki. Podejrzewa się, że działa szkodliwie na płodność	

Toksyczność ostra	
Kategoria 1 i 2	Kategoria 3
H300 Połknięcie grozi śmiercią	H301 Działa toksycznie po połknięciu
H310 Grozi śmiercią w kontakcie ze skórą	H311 Działa toksycznie w kontakcie ze skórą
H330 Wdychanie grozi śmiercią	H331 Działa toksycznie w następstwie wdychania
H304 Połknięcie i dostanie się przez drogi oddechowe może grozić śmiercią	EUH070 Działa toksycznie w kontakcie z oczami
Działanie toksyczne na narządy docelowe	
Kategoria 1	Kategoria 2
H370 Powoduje uszkodzenie narządów	H371 Może powodować uszkodzenie narządów
H372 Powoduje uszkodzenie narządów poprzez długotrwałe lub powtarzane narażenie	H373 Może powodować uszkodzenie narządów poprzez długotrwałe lub narażenie powtarzane
Działanie uczulające na układ oddechowy i skórę	
Kategoria 1Aa	Kategoria 1B
H317 Może powodować reakcję alergiczną skóry	H317 Może powodować reakcję alergiczną skóry
H334 Może powodować objawy alergii lub astmy lub trudności w oddychaniu w następstwie wdychania	H334 Może powodować objawy alergii lub astmy lub trudności w oddychaniu w następstwie wdychania
Substancje zaburzające funkcjonowanie układu hormonalnego, mające wpływ na zdrowie człowieka i środowisko	
Kategoria 1	Kategoria 2
EUH380: Może powodować zaburzenie funkcjonowania układu hormonalnego u ludzi	EUH381: Podejrzewa się, że powoduje zaburzenie funkcjonowania układu hormonalnego u ludzi
EUH430: Może powodować zaburzenie funkcjonowania układu hormonalnego w środowisku	EUH431: Podejrzewa się, że powoduje zaburzenie funkcjonowania układu hormonalnego w środowisku
Trwałe, wykazujące zdolność do bioakumulacji i toksyczne	
PBT	vPvB
EUH440: Akumuluje się w środowisku i organizmach żywych, w tym u ludzi	EUH441: W znacznym stopniu akumuluje się w środowisku i organizmach żywych, w tym u ludzi
Trwałe, mobilne i toksyczne	
PMT	vPvM
EUH450: Może powodować długotrwałe i rozproszone zanieczyszczenie zasobów wodnych	EUH451: Może powodować bardzo długotrwałe i rozproszone zanieczyszczenie zasobów wodnych

Produkt końcowy ani żadne jego części składowe nie mogą ponadto zawierać substancji obecnych w składzie produktu (występujących pojedynczo lub w mieszaninach) w stężeniu większym niż 0,010 % (wagowo), którym przypisano jakiegokolwiek klasy zagrożenia, kategorii zagrożenia i kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia określone w tabeli 3, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 – o ile w tabeli 4 nie przewidziano odstępstwa.

Tabela 3

Klasy i kategorie zagrożenia oraz powiązane zwroty wskazujące rodzaj zagrożenia objęte ograniczeniami

Stwarza zagrożenie dla środowiska wodnego	
Kategoria 1 i 2	Kategoria 3 i 4
H400 Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne	H412 Działa szkodliwie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki
H410 Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki	H413 Może powodować długotrwałe szkodliwe skutki dla organizmów wodnych
H411 Działa toksycznie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki	
Stwarza zagrożenie dla warstwy ozonowej	
H420 Działa szkodliwie na zdrowie publiczne i środowisko poprzez niszczące oddziaływanie na ozon w górnej warstwie atmosfery	

Tabela 4

Odstępstwa od ograniczeń dotyczących substancji objętych klasyfikacją zharmonizowaną zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008

Rodzaj substancji	Klasa zagrożenia, kategoria i zwrot wskazujący rodzaj zagrożenia będące przedmiotem odstępstwa	Warunki odstępstwa
Substancje sklasyfikowane w ramach klasyfikacji zharmonizowanej jako H304	H304	Substancje o lepkości poniżej 20,5 cSt w temperaturze 40 °C.
Ditlenek tytanu (nanopostać)	H351	Tylko w przypadku zastosowania jako pigment. Nie może być stosowany w postaci proszku w produktach w spryskiwaczu.

Zwroty wskazujące rodzaj zagrożenia odnoszą się na ogół do substancji. Jeżeli jednak nie można uzyskać informacji dotyczących substancji, stosuje się zasady dotyczące klasyfikacji mieszanin.

Z powyższego wymogu wyłącza się stosowanie substancji lub mieszanin, które zostały zmodyfikowane chemicznie podczas procesu produkcji, tak aby nie występowały już żadne istotne zagrożenia, w odniesieniu do których substancja lub mieszanina została sklasyfikowana na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1272/2008.

Kryterium to nie ma zastosowania do:

- substancji nieobjętych zakresem rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, jak określono w art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia,
- substancji objętych przepisami art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 określającego kryteria pozwalające na wyłączenie substancji objętych załącznikiem V do tego rozporządzenia z wymogów dotyczących rejestracji, dalszych użytkowników i oceny.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza podpisaną deklarację zgodności z kryterium 4.1 wraz z odpowiednimi oświadczeniami producentów części składowych, wykazem wszystkich użytych substancji chemicznych, odpowiednimi kartami charakterystyki lub deklaracją dostawcy substancji chemicznych oraz wszelkimi odpowiednimi deklaracjami potwierdzającymi spełnienie wymogu.

W przypadku substancji objętych ograniczeniem i niemożliwych do uniknięcia zanieczyszczeń objętych ograniczeniami klasyfikacji, aby oszacować ilość objętych ograniczeniami substancji lub zanieczyszczeń pozostałych w produkcie końcowym, stosuje się stężenie objętych ograniczeniami substancji lub zanieczyszczeń oraz przyjęty współczynnik retencji 100 %. W produkcie chemicznym mogą być obecne zanieczyszczenia w ilości do 0,0100 % m/m. Substancje, o których wiadomo, że są uwalniane lub ulegają rozkładowi z substancji obecnych w składzie produktu, uważa się za substancje obecne w składzie produktu, a nie za zanieczyszczenia.

Należy przedłożyć uzasadnienia wszelkich odstępstw od współczynnika retencji 100 % (np. odparowanie rozpuszczalnika) lub modyfikacji chemicznej objętego ograniczeniem zanieczyszczenia.

W przypadku substancji zwolnionych z obowiązku spełnienia kryterium 4.1 (zob. załączniki IV i V do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006) do wykazania zgodności wystarcza stosowna deklaracja wnioskodawcy.

Ponieważ jedno pozwolenie na używanie oznakowania ekologicznego UE może obejmować szereg produktów lub potencjalnych produktów wykorzystujących te same chemikalia technologiczne, obliczenia wystarczy przedstawić jedynie dla każdego zanieczyszczenia w odniesieniu do objętego pozwoleniem produktu lub jego części składowej o najgorszej charakterystyce (np. części składowej najbardziej zadrukowanej w przypadku badania na obecność tuszów o objętej ograniczeniami klasyfikacji).

Dowolny dostawca w łańcuchu dostaw wnioskodawcy może również bezpośrednio dostarczyć właściwym organom wymienione powyżej dowody.

4.2. **Substancje wzbudzające szczególnie duże obawy (SVHC)**

Kryterium to ma zastosowanie do produktu końcowego oraz wszelkich jego części składowych.

Produkt końcowy ani żadne jego części składowe nie mogą zawierać substancji obecnych w składzie produktu (występujących pojedynczo lub w mieszaninach) spełniających kryteria, o których mowa w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, zidentyfikowanych zgodnie z procedurą opisaną w art. 59 tego rozporządzenia i umieszczonych na liście kandydackiej substancji wzbudzających szczególnie duże obawy oczekujących na pozwolenie.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza podpisaną deklarację potwierdzającą, że produkt końcowy ani żadne jego części składowe nie zawierają żadnych substancji wzbudzających szczególnie duże obawy. Do deklaracji dołącza się karty charakterystyki wszystkich dostarczonych chemikaliów i materiałów wykorzystywanych do produkcji produktu końcowego i jego części składowych.

Wykaz substancji zidentyfikowanych jako substancje wzbudzające szczególnie duże obawy i znajdujących się na liście kandydackiej zgodnie z art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 znajduje się pod adresem:

<https://www.echa.europa.eu/candidate-list-table>.

Odniesienia do tego wykazu dokonuje się z datą złożenia wniosku o oznakowanie ekologiczne UE.

W przypadku niemożliwych do uniknięcia zanieczyszczeń zidentyfikowanych jako substancje wzbudzające szczególnie duże obawy, aby oszacować ilość zanieczyszczenia substancją wzbudzającą szczególnie duże obawy pozostałego w produkcie końcowym, stosuje się stężenie zanieczyszczenia oraz przyjęty współczynnik retencji 100 %. W produkcie chemicznym mogą być obecne zanieczyszczenia w ilości do 0,0100 % m/m. Substancje, o których wiadomo, że są uwalniane lub ulegają rozkładowi z substancji obecnych w składzie produktu, uważa się za substancje obecne w składzie produktu, a nie za zanieczyszczenia.

Należy przedłożyć uzasadnienia wszelkich odstępstw od współczynnika retencji 100 % (np. odparowanie rozpuszczalnika) lub modyfikacji chemicznej zanieczyszczenia substancją wzbudzającą szczególnie duże obawy.

4.3. **Inne szczególne ograniczenia**

4.3.1. **Określone substancje objęte wyłączeniami**

Kryterium to ma zastosowanie do produktu końcowego oraz wszelkich jego części składowych.

Do produktu chemicznego stosowanego w produkcie końcowym ani w żadnych jego częściach składowych nie mogą być dodawane (pojedynczo lub w mieszaninach) następujące substancje:

- a) 5-chloro-2-metylo-4-izotiazolin-3-on (CMIT);
- b) alkilofenole etoksyloowane (APEO) i inne pochodne alkilofenoli [1];
- c) środki przeciwbakteryjne (np. nanosrebro i triklosan);
- d) formaldehyd i substancje uwalniające formaldehyd;
- e) metyloizotiazolinon (MIT);
- f) piżma nitrowe i piżma policykliczne;

- g) związki cynoorganiczne stosowane jako katalizator w produkcji silikonu;
- h) parabeny;
- i) ftalany;
- j) substancje zidentyfikowane jako mające właściwości zaburzające funkcjonowanie układu hormonalnego;
- k) substancje uznane za potencjalne substancje zaburzające funkcjonowanie układu hormonalnego umieszczone w kategorii 1 lub 2 na unijnej liście priorytetowej substancji, które mają być dalej badane pod kątem zaburzeń funkcjonowania układu hormonalnego.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza podpisaną deklarację zgodności z tym kryterium, w stosownych przypadkach popartą deklaracjami dostawców. Substancje wymienione w ramach tego kryterium są dozwolone tylko jako zanieczyszczenia, i to w stężeniach niższych niż 0,0100 % m/m w produkcie chemicznym. Substancje, o których wiadomo, że są uwalniane lub ulegają rozkładowi z substancji obecnych w składzie produktu, uważa się za substancje obecne w składzie produktu, a nie za zanieczyszczenia.

[Uwaga:

[1] Nazwa substancji = „Alkyl phenol”, na stronie: <https://echa.europa.eu/es/advanced-search-for-chemicals>]

4.3.2. Substancje zapachowe

Kryterium to ma zastosowanie do produktu końcowego, wszelkich jego części składowych, oddzielnych części składowych oraz do opakowania.

Do produktu końcowego, do żadnych jego części składowych, do oddzielnych części składowych, ani też do opakowania nie można dodawać substancji zapachowych.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza podpisaną deklarację zgodności z tym kryterium.

4.3.3. Tusze i barwniki

Kryterium to ma zastosowanie do produktu końcowego oraz wszelkich jego części składowych. Wymóg nie dotyczy oddzielnych części składowych, opakowań handlowych ani kart charakterystyki produktu.

Barwniki i tusze stosowane w kubeczku menstruacyjnym wielokrotnego użytku nie mogą przekraczać 2 % całkowitej masy kubeczka.

Zawartość antymonu, arsenu, baru, kadmu, chromu, ołowiu, rtęci, selenu, pierwszorzędowych amin aromatycznych i polichlorowanego bifenylu występujących jako zanieczyszczenie w barwnikach i tuszach nie może przekraczać wartości granicznych określonych w rezolucji Rady Europy AP (89) 1 w sprawie stosowania barwników w materiałach z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi⁽¹⁾.

Stosowane barwniki muszą ponadto spełniać wymogi określone w zaleceniu BfR nr IX dotyczącym barwników do tworzyw sztucznych i innych polimerów stosowanych w towarach⁽²⁾ lub załączniku 2⁽³⁾ i załączniku 10⁽⁴⁾ do rozporządzenia szwajcarskiego nr 817.023.21.

Stosowane barwniki i tusze muszą również spełniać wymogi określone w ramach kryteriów 4.1 i 4.2.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza podpisaną deklarację potwierdzającą spełnienie powyższego kryterium, popartą w stosownych przypadkach deklaracjami dostawców, jak również dokumentację potwierdzającą, że zanieczyszczenia obecne w barwniku lub tuszu spełniają wymogi określone w rezolucji Rady Europy AP (89) 1, a stosowane barwniki i tusze są zatwierdzone zgodnie z zaleceniem BfR nr IX dotyczącym barwników do tworzyw sztucznych i innych polimerów stosowanych w towarach, załącznikiem 2 i załącznikiem 10 do rozporządzenia szwajcarskiego nr 817.023.21 lub zaleceniem BfR nr XXXVI dotyczącym papieru i tektury przeznaczonych do kontaktu z żywnością.

⁽¹⁾ Zob. przypis 16.

⁽²⁾ Zob. przypis 17.

⁽³⁾ Zob. przypis 18.

⁽⁴⁾ Zob. przypis 19.

4.3.4. Cyklosiloksany

Kryterium to ma zastosowanie do produktu końcowego oraz wszelkich jego części składowych.

Surowce krzemowe nie mogą zawierać oktametylocyklotetrasiloksanu D4 (CAS 556-67-2), dekametylocyklopentasiloksanu D5 (CAS 541-02-6) ani dodekametylocykloheksasiloksanu D6 (CAS 540-97-6) w stężeniach powyżej 100 ppm (0,0100 % m/m). Stężenie graniczne 100 ppm stosuje się do każdej substancji oddzielnie.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza podpisaną deklarację zgodności z powyższym kryterium, w stosownych przypadkach popartą deklaracjami dostawców.

Kryterium 5. Opakowanie

W ramach tego kryterium określono wymogi dotyczące opakowań handlowych i zbiorczych.

Nie stosuje się opakowań zbiorczych lub stosuje się opakowania zbiorcze wykonane wyłącznie z kartonu lub papieru.

a) Tektura lub papier wykorzystywane do produkcji opakowań

Opakowania handlowe z tektury lub papieru muszą zawierać co najmniej 40 % materiału pochodzącego z recyklingu.

Opakowania zbiorcze z tektury lub papieru muszą zawierać co najmniej 80 % materiału pochodzącego z recyklingu.

Pozostała część składu (100 % minus zawartość materiałów z recyklingu) tektury lub papieru wykorzystywanych do produkcji opakowań handlowych i zbiorczych musi posiadać ważne certyfikaty zrównoważonej gospodarki leśnej wydane w ramach systemu certyfikacji prowadzonego przez niezależne strony trzecie, takiego jak FSC, PEFC lub równoważnego. Organy certyfikacji wydające certyfikaty zrównoważonej gospodarki leśnej muszą być akredytowane/uznane przez ten system certyfikacji.

b) Tworzywa sztuczne wykorzystywane do produkcji opakowań

— Do dnia 31 grudnia 2026 r. należy zapewnić, aby opakowania handlowe wykonane z tworzyw sztucznych zawierały co najmniej 20 % materiału pochodzącego z recyklingu.

— Poczawszy od dnia 1 stycznia 2027 r., opakowania handlowe wykonane z tworzyw sztucznych będą musiały zawierać co najmniej 35 % materiału pochodzącego z recyklingu.

c) Możliwość recyklingu

Opakowania handlowe (z kartonu/papieru albo tworzywa sztucznego) i opakowania zbiorcze (z kartonu lub papieru) muszą w co najmniej 95 % (wagowo) składać się z materiałów nadających się do recyklingu, przy czym 5 % pozostałych materiałów powinno być kompatybilne z procesami recyklingu.

d) Wymogi dodatkowe

— Nie dopuszcza się stosowania opakowań kompozytowych (handlowych i zbiorczych), mieszanych tworzyw sztucznych ani powlekania kartonu lub papieru tworzywami sztucznymi lub metalami.

— Na opakowaniu handlowym podaje się informację o zawartości materiałów z recyklingu w opakowaniach handlowych i zbiorczych oraz o możliwości ich recyklingu.

e) Oddzielna część składowa: torebka lub woreczek

Kubeczki menstruacyjne wielokrotnego użytku sprzedawane są z torebką lub woreczkiem wielokrotnego użytku wykonanymi w 100 % z certyfikowanych włókien wytworzonych zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza 1) podpisaną deklarację zgodności, w której określa procentową zawartość materiałów z recyklingu w opakowaniu handlowym i – w stosownych przypadkach – opakowaniu zbiorczym; 2) deklarację zgodności, w której określa możliwość recyklingu opakowań handlowych i opakowań zbiorczych oraz 3) zdjęcie w wysokiej rozdzielczości przedstawiające opakowanie handlowe, na którym wyraźnie widać informacje dotyczące zawartości materiałów z recyklingu w opakowaniach handlowych i zbiorczych oraz możliwości ich recyklingu.

W przypadku opakowań handlowych właściwe organy ponownie sprawdzają deklarację zgodności, w której określono procentową zawartość tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, po 1 stycznia 2027 r.

Wnioskodawca dostarcza zweryfikowane dokumenty księgowe, z których wynika, że pozostała część składu (100 % minus zawartość materiałów z recyklingu) tektury lub papieru wykorzystywanych do produkcji opakowań handlowych i zbiorczych jest określona jako materiał certyfikowany zgodnie z obowiązującymi systemami FSC, PEFC lub równoważnymi. Zweryfikowane dokumenty księgowe muszą być ważne przez cały okres obowiązywania pozwolenia na używanie oznakowania ekologicznego UE. Właściwe organy ponownie sprawdzają dokumenty księgowe po upływie dwunastu miesięcy od daty wydania pozwolenia.

Zawartość materiałów z recyklingu jest weryfikowana na podstawie norm EN 45557 lub ISO 14021, natomiast możliwość recyklingu jest weryfikowana na podstawie norm EN 13430 lub ISO 18604.

Zawartość tworzyw sztucznych z recyklingu w opakowaniu musi być zgodna z normami dotyczącymi łańcucha kontroli pochodzenia produktu, takimi jak ISO 22095 lub EN 15343. Dopuszcza się stosowanie metod równoważnych, jeżeli zostaną one uznane za równoważne przez stronę trzecią, i dołącza się do nich szczegółowe wyjaśnienia potwierdzające spełnienie tego wymogu oraz odpowiednie dokumenty uzupełniające. Należy dostarczyć faktury potwierdzające zakup materiału pochodzącego z recyklingu.

Ponadto należy zbadać możliwość recyklingu (dostępność i kompatybilność w procesie recyklingu) opakowań za pomocą standardowych protokołów badań. Możliwość recyklingu opakowań z tektury lub papieru ocenia się w drodze badania podatności na ponowne rozwłóknienie i w tym przypadku wnioskodawca musi wykazać podatność tektury lub papieru na ponowne rozwłóknienie oraz dostarczyć odpowiednie wyniki badań przeprowadzonych zgodnie z metodą PTS-RH 021, systemem oceny ATICELCA 501 lub równoważnymi standardowymi metodami, które są akceptowane przez właściwy organ jako zapewniające dane o równoważnej jakości naukowej. Dopuszcza się stosowanie systemów segregacji lub kontrolowanego mieszania, takich jak RecyClass, jako niezależnych systemów certyfikacji opakowań z tworzyw sztucznych prowadzonych przez osoby trzecie. Dopuszcza się stosowanie metod równoważnych, jeżeli zostaną one uznane za równoważne przez stronę trzecią.

Ponadto wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium, popartą ważnym i niezależnie przyznanym certyfikatem kontroli pochodzenia produktu dotyczącym torebki lub woreczka wielokrotnego użytku. System FSC, PEFC, OEKO-TEX, GOTS lub równoważne systemy uznaje się za systemy certyfikacji prowadzone przez niezależne podmioty.

Kryterium 6. Wskazówki dotyczące usuwania produktu oraz opakowania

Na opakowaniu handlowym muszą znajdować się wskazówki dotyczące usuwania opakowania handlowego, opakowania zbiorczego (jeśli występuje) i oddzielnych części składowych oraz wskazówki dotyczące usuwania zużytego produktu. Na opakowaniu handlowym umieszcza się następujące informacje w formie instrukcji pisemnej lub wizualnych symboli:

- a) że opakowania handlowego, opakowania zbiorczego (jeżeli występuje), oddzielnych części składowych i kubeczek nie należy spłukiwać w toaletach, oraz
- b) jak prawidłowo usunąć opakowanie handlowe, opakowanie zbiorcze (jeżeli występuje), oddzielne części składowe i kubeczek po zakończeniu użytkowania.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza zdjęcie w wysokiej rozdzielczości przedstawiające opakowanie handlowe, na którym wyraźnie widać informacje dotyczące usuwania.

Kryterium 7. Informacje dotyczące używania produktu

Do produktu należy dołączyć instrukcję użytkowania. Producent musi zapewnić, aby użytkownik otrzymał co najmniej następujące informacje:

- a) jak dobrać odpowiedni rozmiar kubeczka. Informacje na ten temat należy umieścić w takim miejscu, aby użytkownik mógł mieć do nich dostęp przed dokonaniem zakupu (np. na opakowaniu bezpośrednim);
- b) jak prawidłowo korzystać z kubeczka, aby uniknąć przeciekania lub dyskomfortu;
- c) jak długo można korzystać z kubeczka przed jego opróżnieniem. Informacje na temat najdłuższego czasu korzystania z kubeczka bez opróżniania należy poprzeć badaniami opartymi na testach. Informacje te należy dobrze wyeksponować, np. przy użyciu logo lub pogrubionej czcionki, i należy umieścić je zarówno na opakowaniu, jak i na instrukcji użytkowania.
- d) jak czyścić kubeczek przed użyciem i po użyciu podczas tej samej menstruacji, w tym co najmniej informacje na temat znaczenia mycia rąk, konieczności wyparzenia (tak/nie, a jeśli tak, to przez jaki czas), wody (ciepła/zimna), mydła (tak/nie, a jeśli tak, to ile) i czasu trwania czyszczenia. Informacje te należy poprzeć badaniami opartymi na testach;

- e) jak czyścić kubeczek i przechowywać go między okresami menstruacji, w tym co najmniej informacje na temat znaczenia mycia rąk i wyparzenia (w tym informacje na temat czasu trwania wyparzenia), wody (ciepła/zimna), mydła (tak/nie, a jeśli tak, to ile) i czasu trwania czyszczenia. Informacje te należy poprzeć badaniami opartymi na testach;
- f) przez jaki czas można korzystać z kubeczka (okres żywotności kubeczka). Ponadto należy zawrzeć informację o tym, że ewentualne odbarwienie kubeczka nie wpływa na jego okres żywotności i funkcjonalność.
- g) Należy podać informację na temat ryzyka wystąpienia zespołu wstrząsu toksycznego.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza przykładową kartę charakterystyki produktu/ulotkę i w stosownych przypadkach opakowanie, w którym sprzedawany będzie kubeczek, gdzie znajdują się informacje dla użytkownika. Wnioskodawca przedstawia również wyniki odpowiednich testów/badań, np. ocen ryzyka biologicznego lub badań toksykologicznych, na poparcie spełnienia powyższych wymogów.

Kryterium 8. Zdarność do użycia i jakość produktu

Efektywność/jakość produktu końcowego musi być zadowalająca i odpowiadać co najmniej produktom, które zostały już wprowadzone do obrotu.

Zdarność do użycia badana jest pod kątem właściwości i parametrów podanych w tabeli 5. Jeśli określone zostały progi wydajności, należy ich przestrzegać.

Zdarność do użycia bada się w odniesieniu do testów technicznych, o których mowa w kontekście biokompatybilności materiałów stosowanych do produkcji kubeczków menstruacyjnych wielokrotnego użytku. Test biokompatybilności musi obejmować ocenę biologiczną cytotoxycywności, pirogenności, działania uczulającego, działania drażniącego na skórę i implantacji (90 dni).

Tabela 5

Właściwości i parametry opisujące stopień zdarności do użycia testowanego produktu

Właściwość		Wymagane badanie (próg wydajności)
Test praktyczny	U1. Ochrona przed przeciekaniem	Badanie przez panel konsumentów (80 % konsumentów uczestniczących w badaniu produktu uznało jego wydajność za zadowalającą)
	U2. Dopasowanie i wygoda	
	U3. Ogólna wydajność	
Testy techniczne	T1. Biokompatybilność	Brak istotnych skutków biologicznych w badaniach przeprowadzonych na potrzeby oceny cytotoxycywności, pirogenności, działania uczulającego, działania drażniącego na skórę i implantacji (90 dni) zgodnie z normą ISO 10993. Ewentualnie można zgłosić zgodność z normą USP klasy VI (test ostrej toksycywności ogólnoustrojowej, toksycywności śródskórnej i test implantacji).

Ocena i weryfikacja:

Dostarcza się sprawozdanie z testów opisujące metody testów, ich wyniki i wykorzystane dane. Testy przeprowadzają laboratoria uprawnione do wdrażania systemów zarządzania jakością.

Testy praktyczne przeprowadza się w odniesieniu do konkretnego rodzaju i rozmiaru produktów, których dotyczy wnioski o oznakowanie ekologiczne UE. Niemniej jednak, jeżeli można wykazać, że produkty mają te same wyniki, może wystarczyć przeprowadzenie testów tylko dla jednego rozmiaru lub reprezentatywnej próby różnych rozmiarów dla każdego wzoru produktu.

Testy techniczne przeprowadza się na materiałach wykorzystywanych do wytworzenia kubeczków menstruacyjnych wielokrotnego użytku, których dotyczy wnioski o oznakowanie ekologiczne UE. Jeżeli można wykazać, że kilka modeli kubeczków menstruacyjnych wielokrotnego użytku wytwarzanych jest z tego samego materiału, może wystarczyć jednorazowe przeprowadzenie testów tego materiału. W przypadku kubeczków menstruacyjnych wielokrotnego użytku nie wymaga się przeprowadzenia testów technicznych, a jedynie materiałów użytych do ich produkcji (dotyczy to silikonów, usieciowanych elastomerów silikonowych, innych elastomerów, użytych barwników i wszelkich innych materiałów).

Aby zagwarantować powtarzalność wyników, należy zachować szczególną ostrożność w odniesieniu do pobierania próbek, transportu i przechowywania materiałów i produktów. Ze względu na ryzyko zmiany wydajności produktów lub opakowań zaleca się, aby nie dokonywać anonimizacji produktów ani ich przepakowywania w neutralne opakowania, chyba że taką zmianę można wykluczyć.

Informacje dotyczące badań są udostępniane właściwym organom z zachowaniem zasad poufności. Wyniki badań należy objaśnić i przedstawić z użyciem języka, jednostek i symboli, które są zrozumiałe dla użytkownika. Określa się następujące elementy: miejsce i datę przeprowadzenia testów; kryteria wyboru testowanych materiałów i ich reprezentatywność; testowane właściwości oraz – w stosownych przypadkach – powody nieuwzględnienia innych właściwości; zastosowane metody testów oraz ich ewentualne ograniczenia. Należy przedstawić jednoznaczne wytyczne dotyczące wykorzystania wyników badań.

Dodatkowe wytyczne na potrzeby testów praktycznych:

- Pobieranie próbek, przebieg testów, rekrutacja uczestników paneli i analiza wyników testów powinny być zgodne z przyjętymi praktykami statystycznymi (AFNOR Q 34-019, ASTM E 1958-07E 1 lub równoważnymi).
- Każdy produkt oceniany jest na podstawie kwestionariusza. Testowanie ma trwać co najmniej 72 godziny, a gdy jest to możliwe – cały tydzień, oraz należy przeprowadzać je w normalnych warunkach stosowania produktu;
- Zalecana liczba testujących wynosi co najmniej 30. Wszystkie osoby biorące udział w badaniu powinny być aktualnymi użytkownikami konkretnego rodzaju/rozmiaru testowanego produktu.
- W badaniu uczestniczy grupa osób reprezentujących proporcjonalnie różne grupy konsumentów obecnych na rynku. Należy jasno określić wiek i państwo.
- W teście nie uczestniczą osoby chore ani osoby z chorobami przewlekłymi. W przypadkach osób, które zachorują w czasie trwania badania, należy wskazać to w kwestionariuszu – odpowiedzi takiej osoby nie są brane pod uwagę przy ocenie.
- W przypadku wszystkich testów praktycznych (ochrona przed przeciekaniem, dopasowanie i wygoda oraz ogólna wydajność) 80 % testujących produkt konsumentów powinno ocenić jego wydajność jako zadowalającą, a każdy konsument powinien przyznać powyżej 60 punktów (w skali od 1 do 100). Ewentualnie 80 % konsumentów uczestniczących w testach powinno ocenić produkt jako dobry lub bardzo dobry (przy pięciu możliwościach określenia jakości: bardzo słaba, słaba, średnia, dobra, bardzo dobra).
- Po zakończeniu oceny przez użytkowników wyniki poddaje się obróbce statystycznej.
- Należy przekazać informacje o czynnikach zewnętrznych, takich jak marka, udziały w rynku i reklama, które mogą mieć wpływ na postrzeganie wydajności produktu.

Dodatkowe wymogi dotyczące testów technicznych:

- metody testów powinny być w możliwie szerokim zakresie odpowiednie dla danego produktu, odtwarzalne i rygorystyczne,
- Testy techniczne wykonuje się zgodnie z normą serii ISO 10993 lub normą USP klasy VI.
- Przyjmuje się metody testowania, w przypadku których normy dotyczące zakresu i wymagań uważa się za równoważne z wymienionymi normami krajowymi i międzynarodowymi i których równoważność została potwierdzona przez niezależną osobę trzecią.

Należy dołączyć opis produktu i informacje dotyczące jego masy, wymiarów i cech budowy zgodnie z informacjami podanymi w treści wniosku dotyczącej ogólnej oceny i weryfikacji.

Kryterium 9. Społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw w odniesieniu do aspektów pracy

W ramach tego kryterium określono wymogi mające zastosowanie do zakładu końcowego produkcji kubeczków menstruacyjnych wielokrotnego użytku.

Uwzględniając trójstronną deklarację zasad dotyczących przedsiębiorstw międzynarodowych i polityki społecznej Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) ⁽⁵⁾, inicjatywę ONZ Global Compact (filar 2) ⁽⁶⁾, wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka ⁽⁷⁾ oraz wytyczne OECD dla przedsiębiorstw międzynarodowych ⁽⁸⁾, wnioskodawca uzyskuje weryfikację osoby trzeciej, popartą audytami na miejscu, stwierdzającą, że w zakładzie końcowego montażu produktu przestrzegano obowiązujących zasad zawartych w wymienionych dokumentach międzynarodowych i w przepisach uzupełniających wymienionych poniżej.

⁽⁵⁾ Zob. przypis 21.

⁽⁶⁾ Zob. przypis 22.

⁽⁷⁾ Zob. przypis 23.

⁽⁸⁾ Zob. przypis 24.

Podstawowe konwencje MOP:

a) praca dzieci:

- Konwencja dotycząca najniższego wieku dopuszczenia do zatrudnienia z 1973 r. (nr 138),
- Konwencja dotycząca zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci z 1999 r. (nr 182);

b) praca przymusowa lub obowiązkowa:

- Konwencja dotycząca pracy przymusowej lub obowiązkowej z 1930 r. (nr 29) i protokół z 2014 r. do Konwencji dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej,
- Konwencja o zniesieniu pracy przymusowej z 1957 r. (nr 105);

c) wolność zrzeszania się i prawo do rokowań zbiorowych:

- Konwencja dotycząca wolności związkowej i ochrony praw związkowych z 1948 r. (nr 87),
- Konwencja dotycząca stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych z 1949 r. (nr 98);

d) dyskryminacja:

- Konwencja dotycząca jednakowego wynagrodzenia dla pracujących mężczyzn i kobiet za pracę jednakowej wartości z 1951 r. (nr 100),
- Konwencja dotycząca dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu z 1958 r. (nr 111);

Przepisy uzupełniające:

e) godziny pracy:

- Konwencja MOP dotycząca ograniczenia czasu pracy do ośmiu godzin dziennie i czterdziestu ośmiu godzin tygodniowo w zakładach przemysłowych z 1919 r. (nr 1),
- Konwencja MOP o odpoczynku tygodniowym w zakładach przemysłowych z 1921 r. (nr 14);

f) wynagrodzenie:

- Konwencja MOP dotycząca metod ustalania płac minimalnych z 1970 r. (nr 131),
- Konwencja dotycząca corocznych płatnych urlopów (zrewidowana) z 1970 r. (nr 132);
- płaca zapewniająca utrzymanie: Wnioskodawca dopilnowuje, aby płace (z wyłączeniem wszelkich podatków, premii, dodatków lub wynagrodzeń za godziny nadliczbowe) za normalny tygodniowy czas pracy (nieprzekraczający 48 godzin) były wystarczające do zaspokojenia podstawowych potrzeb (zakwaterowanie, energia, żywność, odzież, opieka zdrowotna, edukacja, woda pitna, opieka nad dziećmi i transport) pracownika i czteroosobowej rodziny oraz aby zapewniały dochód rozporządzalny. Wdrażanie jest poddawane audytowi z zastosowaniem wytycznych SA8000 (*) dotyczących wynagrodzenia.

g) bezpieczeństwo i higiena pracy:

- Konwencja MOP dotycząca bezpieczeństwa przy używaniu substancji i preparatów chemicznych w pracy z 1981 r. (nr 170),
- Konwencja MOP dotycząca bezpieczeństwa, zdrowia pracowników i środowiska pracy z 1990 r. (nr 155),
- Konwencja MOP dotycząca ochrony pracowników przed zagrożeniami zawodowymi w miejscach pracy, spowodowanymi zanieczyszczeniem powietrza, hałasem i wibracją z 1977 r. (nr 148);

h) ochrona socjalna i włączenie społeczne.

- Konwencja MOP dotycząca opieki lekarskiej i zasiłków chorobowych z 1969 r. (nr 130),
- Konwencja MOP dotycząca minimalnych norm zabezpieczenia społecznego z 1952 r. (nr 102),
- Konwencja MOP dotycząca świadczeń z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej z 1964 r. (nr 121),
- Konwencja MOP o traktowaniu pracowników obcych na równi z krajowymi w zakresie odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki przy pracy z 1925 r. (nr 19),
- Konwencja MOP dotycząca ochrony macierzyństwa z 2000 r. (nr 183);

i) uzasadnione zwolnienie:

- Konwencja MOP dotycząca rozwiązania stosunku pracy z inicjatywy pracodawcy z 1982 r. (nr 158).

W miejscach, w których prawo do wolności zrzeszania się i rokowań zbiorowych jest ograniczone na mocy prawa, przedsiębiorstwo nie ogranicza pracownikom możliwości tworzenia alternatywnych mechanizmów zgłaszania skarg i ochrony swoich praw w odniesieniu do warunków pracy i warunków zatrudnienia, a także uznaje legalne organizacje pracownicze, z którymi może nawiązać dialog na temat kwestii związanych z miejscem pracy.

(*) Zob. przypis 25.

Proces audytu obejmuje konsultacje z lokalnymi, niezależnymi od branży zewnętrznymi organizacjami zainteresowanych stron, w tym związkami zawodowymi, organizacjami społecznymi, organizacjami pozarządowymi i ekspertami z dziedziny pracy. Konstrukttywne konsultacje odbywają się z udziałem co najmniej dwóch zainteresowanych stron z dwóch różnych podgrup. W miejscach, w których prawo krajowe nie może zapewnić odpowiedniej społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw na podstawie wyżej wymienionych konwencji międzynarodowych, proces audytu obejmuje audyty przeprowadzane przez stronę trzecią, polegające na niezapowiedzianych inspekcjach na miejscu dokonywanych przez niezależne od branży osoby oceniające.

W okresie obowiązywania pozwolenia na używanie oznakowania ekologicznego UE wnioskodawca publikuje w internecie zbiorcze wyniki i najważniejsze wnioski z audytów (w tym szczegółowe informacje dotyczące: a) liczby i charakteru przypadków poważnego naruszenia praw pracowniczych oraz zasad BHP; b) strategii remediacji – w przypadkach gdy remediacja obejmuje zapobieganie według wytycznych ONZ; c) oceny podstawowych przyczyn uporczywego naruszenia praw, wynikającej z konsultacji z zainteresowanymi stronami – z kim przeprowadzono konsultacje, jakie kwestie poruszono, jaki miało to wpływ na plan działań naprawczych), aby udostępnić zainteresowanym konsumentom informacje na temat swojej działalności.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca wykazuje zgodność z tymi wymogami poprzez dostarczenie kopii najnowszej wersji swojego kodeksu postępowania, który musi być zgodny z powyższymi przepisami, oraz kopii uzupełniających sprawozdań z audytu w odniesieniu do każdego zakładu końcowego montażu produktu dla modeli, które mają zostać objęte oznakowaniem ekologicznym, oraz podaje link do publikacji wyników i ustaleń w internecie.

Audyty na miejscu prowadzone przez osoby trzecie są przeprowadzane przez wykwalifikowanych audytorów w celu oceny, czy zakłady produkcyjne spełniają normy społeczne i określone w kodeksach postępowania lub – w państwach gdzie ratyfikowano Konwencję nr 81 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącą inspekcji pracy w przemyśle i handlu z 1947 r., a nadzór MOP wykazuje, że krajowy system inspekcji pracy jest skuteczny ⁽¹⁰⁾ i zakres systemów inspekcji obejmuje obszary wymienione powyżej ⁽¹¹⁾ – przez inspektorów pracy wyznaczanych przez organ publiczny.

Można przedstawić obowiązujące poświadczenia z systemów lub inspekcji stron trzecich, które przeprowadzają audyt zgodności z mającymi zastosowanie zasadami wymienionych podstawowych konwencji MOP wraz z dodatkowymi przepisami dotyczącymi godzin pracy, wynagrodzenia oraz zdrowia i bezpieczeństwa oraz konsultacji z zainteresowanymi stronami. W dniu składania wniosku poświadczenia te nie mogą być starsze niż 12 miesięcy.

Kryterium 10. Informacje widniejące na oznakowaniu ekologicznym UE

Oznakowanie ekologiczne UE może być umieszczone na opakowaniu handlowym produktu. Jeśli stosowana jest nieobowiązkowa etykieta z polem tekstowym, zawiera ona następujące trzy oświadczenia:

- „Zaprojektowane w celu zmniejszenia wpływu na środowisko”,
- „Spełnia surowe wymogi dotyczące substancji szkodliwych”,
- „Potwierdzona skuteczność”.

Wnioskodawca postępuje zgodnie z instrukcjami stosowania logo oznakowania ekologicznego UE przedstawionymi w wytycznych dotyczących logo oznakowania ekologicznego UE:

https://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z powyższym wymogiem oraz zdjęcie w wysokiej rozdzielczości przedstawiające opakowanie handlowe produktu, na którym wyraźnie widać etykietę, numer rejestracji/ pozwolenia oraz – w razie potrzeby – oświadczenia, które można umieścić na opakowaniu wraz z etykietą.

⁽¹⁰⁾ Zob. przypis 21.

⁽¹¹⁾ Zob. przypis 21.